

Alina Elena
MARIN

Sabina Elena
VASILESCU

A'VIS - 60

4 Mai 2012

A-119'S'60

4 MAI 2012

ANIVERSAREA A 60 DE ANI

DE LA ÎNFIINȚAREA

AERODROMULUI DEVESELU

și efectuarea în premieră
națională a zborului cu avionul
MIG-15

Comitetul de organizare A-119'S'60
Președinte,
Cdr av.(r) Vasile Găjuț

PRIMUL ZBOR
1952-2012
MIG-15
60 DE ANI
AERODROMUL

**Alina - Elena
MARIN**

**Sabina - Elena
VASILESCU**

A`VIS `60

4 MAI 2012

Coordonator - COSTEL VASILESCU

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
MARIN, ALINA-ELENA

A'VIS '60 mai 2012 / Marin Alina-Elena, Vasilescu
Sabina-Elena. - Craiova : Editura de Sud, 2013
ISBN 978-973-8395-59-6

I. Vasilescu, Sabina-Elena

656.71:358.4(=111)(498 Deveselu)

Consultant - ION CÂRJAN

Tehnoredactare - FILIP DAN

Corectură - ALINA-ELENA MARIN

Majestății Sale Regelui Mihai I al României

Din considerație și prețuire pentru instituția monarhică și ilustra dumneavoastră personalitate, mă adresez cu condescendență și recunoștință, cerându-vă permisiunea să mă prezint:

Mă numesc Bujor Vasile, sunt Comandor de aviație în rezervă și am servit România ca Ofițer Pilot de vânătoare pe avioane supersonice timp de peste 20 de ani. Sunt Președintele Filialei județene Olt a Asociației Naționale a Cadrelor Militare în Rezervă și în Retrageră și membru al Asociației Române pentru Promovarea Istoriei Aeronautice din România.

Sunt Președinte fondator, proprietar al ziarului REÎNTREGIREA, publicație care în paginile sale a reliefat și a dat o importanță deosebită aviației și instituției monarhice din România. În familia mea și a soției mele a existat și există un cult monarhic, un filon definitoriu al convingerilor noastre că monarhia a fost și este garantul progresului și recunoașterii internaționale a României, a libertăților cetățenești.

Majestate,

Din sentimente absolute pentru aviația română căreia m-am dedicat, am luat inițiativa organizării unei ample Festivități cu prilejul aniversării a șaizeci de ani de la înființarea Regimentului de Aviație Deveselu, județul Olt. Momentul va constitui un eveniment simbolic, memorabil pentru întreaga comunitate a aviatorilor români din toate generațiile care mai există în țară, și va cuprinde: adunarea festivă, simpozion, momente culturale, vizite la obiective, zbor demonstrativ, întrunire camaraderească, decernări de însemne și simboluri, etc.

Cunoaștem, bineînțeles, dragostea și interesul dumneavoastră pentru aviație, activitatea aviatică pe care ați desfășurat-o, preocupările pentru dezvoltarea acestui sector. Vă mărturisesc, de asemenea, cu deosebită grijă, satisfacția multor colegi ai mei, absolvenți ai Școlii Tehnice Aeronautice "Traian Vuia" de la Mediaș de a vă considera un ilustru precursor.

Din această perspectivă, sunt onorat, Majestate, să vă adresez invitația de a ne onora cu prezența la această festivitate aniversară, planificată pentru data de 4 mai 2012.

Ne rezervăm dreptul de a ne ocupa de toate amănuntele legate de prezența dumneavoastră, împreună cu personalul Casei Regale responsabil de protocol, și suntem disponibili să prezentăm detalii, amănunte legate de definitivarea unui proiect care ne face cinste și ne-ar marca pe viață.

Vă mulțumim pentru înțelegere.

Cu aleasă venerație,

Comandor aviator Vasile BUJOR

Secretar consilier, C. Vasilescu

SECRETARIATUL MAJESTĂȚII SALE REGELEI

Comandor aviator Vasile Bujor

Strada Gheorghe Doja nr.153,

Cod 235 200 Caracal

Județul Olt

18 aprilie 2012

Domnule Comandor aviator,

Majestatea Sa Regele Mihai I al României a primit cu viu interes amabila dvs. scrisoare de invitație la evenimentul ocazionat de împlinirea celor 60 de ani de la înființarea Bazei Aeriene din inima Romanieiului- Deveselu, care va avea loc în ziua de 4 mai 2012.

Exprimându-și regretul că nu vi se poate alătura la acest moment aniversar deoarece nu se află în țară, Majestatea Sa m-a imputernicit să vă felicit călduros pentru frumoasa inițiativă și să vă rog să transmiteți aviatorilor români din toate generațiile prezenți la manifestări alese gânduri de considerație pentru activitățile lor împlinite cu pasiune și respect, în folosul promovării istoriei aeronautice din țara noastră.

Cu sincere urări de succes,

Constanța Iorga

Constanța Iorga

Secretar General al Casei Majestății Sale Regelui

Prefață

Floare albastră dăruită

Niciodată amplul și fascinantul domeniu al aviației nu poate fi cuprins și redat în atât de necesare pagini de carte, din rațiuni legate de ariditatea terenului de desfășurare și afirmare, de migăloasa muncă de căutare în anonimat a enigmelor zborului și, nu în ultimul rând, de delicatețea și sensibilitatea aviatorilor în a-și devoala gândurile și trăirile, zbuciumul, perspectivele și izbânzile lor desfășurându-se totdeauna în taină.

Oameni speciali, aviatorii sunt înalți în cutezanță, în crez, curaj și atașament, dar atenți la mărturisiri, găsind, mai presus de împăunări și declarații ostentative, plăcerea de a fi descoperiți în universul lor intrinsec, și de aceea găsesc cartea de față importantă în cunoașterea și promovarea aripilor românești, iar preocupările distinșelor autoare de cea mai aleasă simțire.

Orice pasaj scris ori consemnat despre aviație, zbor, înalt, măiestrie și sacrificiu se constituie într-un crâmpei de eternitate, într-o aleasă cinstire adusă celor care și-au subjugat viața visului nobil al omului de a se ridica spre cer. Ori, îngemănarea între coperti a unor detalii de substanță, expresie a cunoașterii și concluziilor de o viață-ntreagă a aviatorilor încercați, celebri și consacrați în spațiul aerian, în sălile de concepție unde se plămădesc strategiile, aici, la firul ierbii, la ceas de seară, în preambul de zbor de noapte mângâiat cu adieri mirositoare de fân cosit și cherosen, sub larma sutelor de decibeli, este un semn de cinstită reverență adus bravilor anonimi care au propulsat spiritul aviatic, un omagiu adus școlii practice aviatoricești de la Deveselu.

Un semn definit că această carte este expresia mărturisirii unei clipe imense, a unui fenomen memorabil, iar autoarele dovedesc că au cunoștința universului aviatic, știință de zbor, iubire de înalt, rafinament în a aborda cu grijă un teritoriu predestinat aleșilor.

Le felicit pentru ideea de a se înscrie în pleiada cronicarilor zborului, completând astfel, fertil, seria unor preocupări de substanță cu rezonanță în promovarea aviației și coagularea aviatorilor, cum a fost și evenimentul A'vis '60, căreia lucrarea îi poartă numele, întrucât i se dedică.

Un titlu ales, un generic inspirat ce curge fascinant ca o pasăre prin vis!

Totodată, o manifestare emblematică de aleasă simțire care m-a cutremurat binefăcător la zeci de ani de când am pornit în largul vieții "de pe Deveselu", nesperat facilitându-mi revederea cu colegii și prietenii cu care am desăvârșit un ideal, iar cartea este, de acum, un martor și piedică la neuitare.

Prin consemnarea declarațiilor, mesajelor, punctelor de vedere și mărturiilor unor exponenți avizați, factori de decizie și practicieni ale căror experiențe și concluzii au valoare axiomatică, expuse eliberat de orice context, devin fundamentale ca idee.

Lucrarea, realizată într-o grafică specială și un stil accesibil, este un filon între gândurile cavalerilor dimineților înalte și dorința de informare a scormonitorilor generației cu tuleie. Metaforic spunând, este o floare albastră dăruită aviatorimii, așezată cu grijă în jardiniera aeronauticii, o pagină de istorie și educație aviatică românească.

Un gând bun autoarelor și aprecieri călduroase! Fie ca pasiunea lor de înălțimi să le amprenteze cursul vieții, mulțumit eu fiind că redescopăr la anii senectuții aripi cutezătoare la tinere de ispravă, că spiritul de aviator întregit de inegalabilele eroine ale păcii care au fost și sunt Ruxandra Agache-Miheș, Mariana Drăgescu, Virginia Duțescu, Smaranda Brăescu, Irina Burnaia, Elena Șenchea Popescu, Marina Știrbei, Lavinia Guiță, Cristiana Galinescu, Simona Maierian, are, într-un alt mod, succesori fideli prin Alina și Sabina.

Prof. univ. GHEORGHE ZARIOIU

Comandor av. ing. aeronautic
Membru al Comisiei de Astronautică
ACADEMIA ROMÂNĂ

TOAST

Ne-am adunat aici
Să descifrăm curcubeul.

Să ne sărutăm
Nimburile, zic!

Despovărați de culori
Să plonjăm prin eter,

Încifrați în lumină
Verticali să fiți!

Să ne pipăim
Infiniturile!

Împovărându-vă cu iubire
Fiți fericiți!

Liuta Scarlat

Mărturia autoarelor

Despre viața trăită între cer și pământ...

Emoția mă cuprinde de fiecare dată când gândul mă poartă pe aripile-i pudrate cu nostalgii, în lumea înfășurată în parfum de albastru – lumea aviatorilor. În această lume am reușit să pășesc fără să mă gândesc vreodată serios la acest aspect... probabil așa cum se întâmplă mereu în viața noastră... evenimentele vin firesc, pe neașteptate, și ne creează porți spre alte lumi...

4 mai 2012 – participarea la un eveniment de excepție, care încununează deopotrivă eforturile organizatorilor și bucuria reîntâlnirii participanților. Am trăit emoția împlinirii unui act de onoare, înscris pentru multă vreme de acum încolo în memoria colectivă a Caracalului și a celor peste 350 de participanți, personalități civile și militare, comandanți de arme și state majore, din Statul Major General, Prefectură, Consiliu Județean, aviatori de elită și foști comandanți, veterani, consilieri, reprezentanți de structuri asociative și instituții deconcentrate. De la fiecare dintre cei prezenți, invitați la prezidiu și la cuvânt, am învățat că nu poți călca pe drumurile neumblate ale cerului fără căldura pasiunii, că lumea aviatorilor se legitimează prin minte trează, spirit limpede și acțiune eficientă.

Am înțeles că tentația zborului și zborul în sine nu pot fi oprite de nimic, sub pașii coborâți din cer pe sub cântecul îngerilor. Volumul conține o parte din destinele, din viața unor oameni. Ceea ce hârtia oficială poate cuprinde. Dar încercăm să vă transmitem fiorul vieții. Chiar și bâlbâielile, repetările, ezităările, spaimile și bucuriile, extrem de umane. Momentele sunt rare și emoționante și au acea magie pe care doar lucrurile necunoscute, misterioase și care nu pot fi măsurate cu măsurile obișnuite le pot avea.

Să batem lumea în lung și-n lat, să rătăcim pe căile înfiorate ale cerului până vom găsi țara unde cresc sentimentele înălțătoare, acolo unde omul trăiește în înseși izvoarele vieții, punct de sprijin neschimbător al lumii noastre. Cu siguranță, vom găsi exemple de splendidă frumusețe și echilibru, oameni simpli și demni, de o simplitate care atinge permanențele și care nu bat niciodată la porțile căderii. Sunt dominați de o intuiție vie și adâncă, un elan fără limită, o comuniune perfectă cu lumea înconjurătoare, aspirație copilărească și veșnică spre cer... Ființa omului crește uneori dincolo de limitele obișnuite ale vieții, ceva ce pornește din sine, dar merge dincolo de sine, ceva miraculos ca putere și îndemn. Posesor de elan, este tășnire din adânc, este efuziune totală, creștere continuă, înaintare, ritm ascendent... cale a luminozității și vibrație permanentă de corzi iradiante.

Viața celor care zboară, dincolo de orice frumusețe a visului, este un film real despre victorie, dar mai ales despre prețul ei. Visul de a zbura.

pentru foarte puțini dintre noi, se transformă în realitate. Iar realitatea este, mai târziu, istorie. În calitate mea de prezentator, am făcut parte, pentru câteva clipe, din istoria oamenilor frumoși, a celor care navighează sau au navigat susținuți de aripi crescute din rădăcini de suflet de om, a celor care și-au încărcat viața cu fapte ce poartă chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Căci, nu-i așa?, zborul inoculează putere, satisface nevoia de a trăi frumos, rafinând sentimentele umane din preajma divinității.

Am fost onorată și încântată să-mi ofer și eu contribuția umilă la realizarea unui eveniment care, perceput atât din interior, cât și din exterior, a fost LA ÎNĂLȚIME. Așa cum se cuvine celor care au îmbrățișat o profesie vecină cu veșnicia, au trăit povestea vieții între cer și pământ și au stat, aripă lângă aripă, în vecinătatea oamenilor buni.

Cine sunt aceia care bat la porțile cerului să le deschidă soarele cămărilor sale de foc? Să-i căutăm...

prof. Alina MARIN

Ei sunt Istorie!

Ca fiică de aviator militar, dar și localnică în legendarul spațiu românețean conturat de vestigiile antice de la Sucidava, Romula, Slăveni și Vlădila, socotesc de datoria mea să las mărturie câteva pete călăuzitoare, în timp și în incursiunea ascendentă a orizontului științei și practicii, perfecțiunii, autodepășirii.

În acest spațiu, pentru desăvârșirea trebuințelor nației, punerea în valoare a tărilor de caracter și cultivarea calităților și sentimentelor cu care locuitorii din dreapta Oltului au fost înzestrați și binecuvântați, Dumnezeu ne-a predestinat cu Aerodromul Deveselu, dând celebritate unei așezări.

M-am trezit în tumultul decolărilor și aterizărilor; copil fiind, am ajuns de multe ori în mijlocul aviatorilor pregătiți pentru zbor de noapte, știu ce-nseamnă radiofar și pregătire nemijlocită, laboratoare de probă și săli tactice, traiect, raid și tur de pistă, incident și intrarea pe aliniament, minuțiozitatea verificării aparatelor de zbor înaintea misiunilor, concentrarea personalului navigant pentru care zborul înseamnă suferință, fericire și sensibilitate.

Am cunoscut, de asemenea, apăsarea celor de la planșete și din cabinele de dirijare, a maiștrilor din mijloc de câmp și noapte, a întregului personal de deservire, și mai ales trăirile familiilor, a soțiilor și copiilor, în caz de vreme potrivnică ori eveniment inevitabil, nedorit, în zbor, fie în munți, deasupra mării, în nori sau în fața unei ținte reale.

De timpuriu, am realizat că prin tot ceea ce fac ei, tehnicienii, navigatorii, cu precădere piloții, cu orice misiune care semnifică o premieră,

pășind în necunoscutul universului, pășesc în nemurire.

Deveselu a fost o instituție complexă și nu poate fi cuprinsă în pagini de carte, întrucât necunoscutul, emoția, riscul, creația și inventivitatea neliniștea, nu au corespondent material.

Deveselu a fost început și școală, încercare și destin, patimă și noroc, experiment și căutări; Deveselu a devenit eșantion aviatic național, detașament redutabil în apărarea fruntariilor aeriene ale României, colecție de ași, și iar ași, în reprezentările reale internaționale, pepinieră de cadre pentru toate eșaloanele, marca "de la Deveselu" însemnând certificatul de garanție al calității umane și valorii profesionale.

Piloții, ca un corolar al întregii activități depuse pe aerodrom, încununează munca de echipă, sunt expresia efortului omenesc îndreptat spre autodepășire; ei au înscris în calendarul existențial gesturi și fapte cutezătoare, totdeauna cu inteligență, curaj, cinste și modestie, desăvârșind cel mai frumos și vechi vis al omului: ZBORUL!

prof. Sabina VASILESCU

* * *

Am avut prilejul să-i vedem laolaltă la împlinirea a șaizeci de ani de la înființarea aerodromului Deveselu.

Majoritatea la vremea senectuții!

Aproape trei sute la număr, câți au putut și câți mai sunt, răspândiți prin țară.

Sunt greii aviației române!

Ei i-au scris istoria cu efort, vise, muncă, risc, lacrimi, satisfacție și dedicație. Pentru că, până la urmă, aviația rămâne un reper al rigurozității, măiestriei, perfecțiunii! Ei sunt istorie!

Am fost mai mult decât bucuroase să facem parte din Comitetul de organizare A' VIS '60, manifestare care a celebrat jubileul, cu siguranță una din marile reuniuni la nivel național, care și-a propus să aureoleze distinse vieți și caractere. Și a reușit!

Am fost fericite să-i simțim aproape, să-i ascultăm și să-i venerăm!

Distincția noastră totală este concentrată în aceste file, în care le redăm mărturisirile, pentru că ei, aviatorii României știu cel mai bine să vorbească adevărat și simplu, iar cartea noastră, care se deschide acum pentru dumneavoastră se recomandă prin simplitate!

Desfășurarea programului A'VIS '60

Ora 8,00

Membrii Comitetului de organizare s-au prezentat la Cercul Militar Caracal, în termeni militari au intrat în dispozitiv, au preluat posturile și misiunile stabilite inițial;

Ora 9,00

A început sosirea invitaților pe platoul din fața Cercului Militar; membrii Comitetului le-au adresat cuvinte de salut și au stabilit relații cordiale, realizând o atmosferă agreabilă;

Ora 10,00

- Intrarea invitaților din fața și holul central, pe scara principală, către Sala de spectacole; la pășirea pe scări, elevi și eleve ale liceelor implicate în organizarea evenimentului au aplicat pe pieptul participanților ecusonul aniversar și au înmănat domnilor pliantul-program, iar doamnelor le-au oferit câte o floare;

- La intrarea în sala de spectacole, invitații au fost primiți cu aplauze și jocuri de baloane tricolore de către grupuri de elevi ai Liceului Teoretic "Mihai Viteazul" din Caracal;

- Pe scenă, s-a aflat Corul Colegiului Tehnic „Matei Basarab” din Caracal și un trompetist al Fanfarei Militare Craiova;

- Stația de amplificare a sălii a redat pe tot parcursul ocupării locurilor în sală melodii folk, într-o tonalitate ambientală;

Ora 10,30

- S-a intonat *Imnul Național* la stația de amplificare a Cercului Militar Caracal, iar cu vocea, componentii corului au întregit atmosfera solemnă;

- Asistența, în picioare, a ascultat Imnul Național;

- Trompetistul a dat convenitul semnal de salut, vestire și deschidere a manifestării;

- Pe tot parcursul, președintele Comitetului de organizare, comandorul Vasile Bujor s-a aflat în centrul scenei, cu mâna în dreptul inimii, iar după finalul Imnului a rostit:

Doamnelor și domnilor,

Stimați invitați, elevi și oficialități,

Dragi colegi și prieteni,

Onorată asistență,

Vă exprim deplina satisfacție și bucuria de a vă avea alături, într-un moment aniversar de referință din istoria aviației românești!

Vă mulțumesc tuturor că ați rezonat la invitația noastră de a aniversa împreună 60 de ani de la înființarea Aerodromului Deveselu (1 februarie 1952) și efectuarea, în premieră națională, a zborului cu avionul reactiv Mig-15, (22 mai 1952), aici, în sudul Olteniei.

În numele Comitetului de inițiativă și de organizare A'VIS - '60, vă spun "Bun venit pe pământ românean!"

Aici s-au clădit visele și aspirațiile dumneavoastră, aici s-au consumat zbuciumul, opreliștile, tinerețile, de multe ori anevoioase ale familiilor, ale copiilor aviatorilor de toate gradele și specializările, timp de mai bine de jumătate de secol.

Faptul că suntem împreună și azi, exprimă spiritul de echipă, omogenitatea și coeziunea iubitorilor aripilor românești!

Doamnelor și domnilor, declar deschis simpozionul, toate manifestările care se vor derula pe parcursul zilei, pe care le-am croit și gândit în consens cu interesul și gusturile dumneavoastră.

Corul interpretează piesa *Marșul aviatorilor*.

Profesoara Alina Marin intră în scenă și se alătură comandorului Bujor Vasile, în calitate de coprezentator al programului.

Alina: - A fost piesa MARȘUL AVIATORILOR în interpretarea Corului Colegiului Tehnic „Matei Basarab”, dinjor - preot profesor Leonard Marin, director prof. Elena Răileanu, care alături de elevii Liceului Teoretic Mihai Viteazul, - director prof. Florin Șerban, salută prezența dumneavoastră pe meleagurile care v-au consacrat.

Bujor: Sunt prezenți în sală aviatori activi și în rezervă, simpatizanți, de pe tot cuprinsul țării, din nordul Moldovei, de la Botoșani, de la Câmpia Turzii, Mediaș, Bacău, până la Buzău, Otopeni și București, Fetești, Câmpulung, Alexandria, Pitești, și ...chiar Sucea Breazu de la Stoicânești.

S-au alăturat și soțiile unora dintre piloții care s-au sacrificat, asemenea lui Icar, pentru ascensiunea aviației, eforturile nemăsurate și destinul lor nefericit transferându-i prematur în escadrila din ceruri.

În memoria lor, vă propun să păstrăm un moment de reculegere.
(Moment de liniște, participanții din sală, în picioare)

Bujor: Ne onorează, de asemenea, personalități civile și militare: comandanți de arme și state majore, din statul major general, Prefectură, Consiliu Județean, aviatori de elită și foști comandanți veterani, consilieri, reprezentanți de structuri asociative și instituții deconcentrate.

Invit la prezidiul manifestării pe: domnul General Florian Răpan, reprezentantul șefului statului major general; președintele Consiliului Județean - domnul Paul Stănescu; domnul General Constantin Constantineanu; prefectul județului Olt - domnul Leonid Augustin Moisiu; domnul comandor Daniel Vârdol, reprezentantul șefului Statului Major al Forțelor Aeriene; președintele ARPIA România - dl. General Iosif Rus.

Imediat, după rostirea numelor invitaților care vor compune prezidiul, în timp ce aceștia fac pași spre tribună, corul interpretează piesa **MANȘA ȘI CASCA BRUMATĂ**.

Alina: *A fost piesa MANȘA ȘI CASCA BRUMATĂ, adaptată de aviatori cu inspirație, iar acum dați-mi voie să rostesc instituțiile partenere ale manifestărilor de azi:*

*Cercul Militar Caracal;
Primăria Comunei Deveselu;
Cele două licee amintite;
Ansamblul Doina Oltului
Ziarul REÎNTREGIREA*

Bujor: **Invit la pupitru, doamnelor și domnilor, pe cei care și-au manifestat dorința de a transmite mesaje.**

Aș vrea să începem cu discursul MAJESTĂȚII SALE REGELE MIHAI I AL ROMÂNIEI. Rog să poftească la pupitru secretarul comitetului de organizare, domnul Costel Vasilescu.

Secretarul Costel Vasilescu dă citire mesajului Regelui Mihai Întâiul al României

- domnul General Răpan, pentru a prezenta mesajul Ministrului Apărării, domnul Gabriel Oprea;

- domnul Paul Stănescu, Președintele Consiliului Județean;

- domnul Prefect Leonid Moisiu;

Au mai pregătit mesaje: domnul General Cârnă Fănică - șeful statului major al forțelor aeriene, domnul colonel Grigore Păsărin - președintele Cultului Eroilor "Oltenia" Craiova, domnul Comandor Crăciunescu - Președintele A.R.P.I.A. Craiova, și alții, dar, întrucât suntem anunțați că au decolat avioanele de la Câmpia Turzii care urmează să ne salute, ne străduim să sintetizăm, iar materialele respective vor fi publicate într-o lucrare dedicată acestui eveniment.

Alina: *Este momentul să rostim, spre recunoștință și mulțumire, numele celor care ne-au sprijinit în demersul nostru aniversar:*

- S.C. T. DANCOR ROMCONSTRUCT, prin domnii DAN ȘI CORNEL CIOCAN

- S. C. ULPIA TRAIANA SARMISEGETUSA prin Comandor CONSTANTIN ANDREI

- "CHAMPIONS CLUB" prin SABIN ȘI DANIEL PISICĂ

- S.C. "BUJOR FARM" prin VERONICA ȘI VASILE BUJOR

- CONSILIUL JUDEȚEAN OLT

- CENTRUL ZONAL DE DISTRIBUȚIE A ENERGIEI ELECTRICE -

șef ing. Eduard Claudiu CIOCĂZANU

Bujor: Invit cu amabilitate pe domnul General Iosif Rus, să rostească mesajul A.R.P.I.A. și să conducă mai departe lucrările întâlnirii de astăzi.

Domnul general Iosif RUS a prezentat un mesaj din partea instituției pe care o conduce - ARPIA România, și a dat citire materialului transmis de domnul general Ștefan DĂNILĂ - șeful Statului Major General.

Conform programului întocmit de Comitetul de organizare, domnul general Rus a făcut oficiul de a da cuvântul pentru a prezenta opinii, mărturii, gânduri, puncte de vedere, domnilor: comandor Tudor NICOLA, comandor Ilie DUMITRESCU, general Iosif BĂLAN, general Vasile DOMNU, colonel Ion BULETEANU, materiale pe care le-am inserat în paginile acestei cărți.

În continuare, a precizat că în grija și preocuparea Comitetului de organizare A*VIS '60, pentru marcarea și evidențierea momentului aniversar a stat realizarea unui pliant, a unei diplome, a unui ziar omagial, medalie și plachetă, cuprinse într-o mapă aniversară și și-a exprimat satisfacția de a înmâna primele însemne domnilor: Paul STĂNESCU - Președintele C. J. Olt, Dan CIOCAN - Consilier județean, Leonid Augustin MOISIU - prefectul jud. Olt, generalilor Ștefan DĂNILĂ, Fănică CĂRNU, Florian RĂPAN, Constantin CONSTANTINEANU.

Bujor: O dată cu mulțumirile de rigoare, acord și eu mapa aniversară domnului General IOSIF RUS.

(Imediat, Corul interpretează piesa IMNUL ESCADRILEI, audiența aplaudă ritmat și cântă împreună cu membrii corului.)

Bujor: Vă mulțumesc pentru atenție!

Este numai începutul!

Vă invit în hol, apoi la fotografia de grup, și, ce-o mai fi, veți mai vedea...

Ora 12,30

Cei peste 400 de participanți ies din sala de spectacole, se întrec la bufetul provizoriu organizat în holul de la etajul instituției cu produse de patiserie, cafea, sucuri, whisky, etc.

Se vizitează expoziția tematică de numismatică, medalistică și bibliofilie, amplasată în holul central.

Ora 13,00

Într-o atmosferă degajată, de excepție, invitații merg spre scările imense ale Cercului Militar și se pregătesc pentru fotografia de grup. Zeci de fotografi, ziașiști, cameramani de la mai multe trusturi de televiziune, amatori immortalizează clipa care se evidențiază prin unicitatea ei.

Maestrul fotograf al Comitetului de organizare nu pierde prilejul, iar în câteva ore realizează câte o fotografie format A4, care a fost oferită fiecăruia dintre participanți.

În acel moment, formația de supersonice de la Flotila 71 aeriană "General Emanoil Ionescu" de la Câmpia Turzii a survolat de mai multe ori, la verticală, cerul Caracalului și Romanațiului, acordând onorul și respectul aviatorilor veniți la "patria mamă". Mulțumim piloților pentru cinstea acordată, întreaga stimă comandantului Flotilei – general de flotilă aeriană Laurian Anastasof pentru onoarea cu care evenimentul a fost gratulat.

Peste puțin timp, un avion românesc IAR 99 ȘOIM, avându-l la manșă pe comandorul Relu COJOCARU, a efectuat o gamă acrobatică de excepție, spre emoționarea și deliciul asistenței.

Ora 13,30

Îmbarcați în autocare, invitații au fost transportați în localitatea Deveselu, la monumentul din centru, de pe drumul național.

Acolo a fost oficiat un ceremonial religios. Au participat și autoritățile locale, cetățeni, elevi. Au fost rostite discursuri și au fost depuse coroane de flori în memoria celor căzuți la datorie din partea Comitetului A'VIS '60, Consiliului Județean Olt, Primăriei Comunei Deveselu, Clubului Parașutiștilor. A fost făcut Apelul Solemn al celor căzuți la datorie în decursul existenței aerodromului.

Demonstrația de zbor cu figuri acrobatice admirabile, razmuturi ori căderi în picaj, mers în diferite unghiuri de atac, salutul din aer, a ținut respirația publicului rămas cu gâturile înțepenite și a constituit momentul cel mai savurat, care a emoționat și încântat deopotrivă, grație unui sportiv ofițer de excepție al armatei române, locotenent colonel Daniel PISICĂ, a cărui evoluție concentrează trei superlative: **exelență, generozitate, măiestrie.**

Ora 14,30 - 15,00

Deplasarea pe traseul Deveselu, o buclă prin Colonia aviatorilor cu scurt popas, Caracal, Cetatea Romula - Malva, Pădurea Reșca.

Ora 15,00 - 16,00

Respiro în cadru natural, o cafea, o floare, discuții prietenești, îmbrățișări, povești...

Vizitarea cabanei prezidențiale, fotografii...după ani și zeci de ani, uimire și împliniri...

Ora 16,00 - 17,00

Intrarea în impresionanta locație: un cort modern, cu policandre, cu mochetă și jocuri de lumini, cu aranjamente florale.

Respectul și toată admirația, mulțumiri domnului Dan Ciocan!

Maestrul Costinel Alecsandrescu a început o seară memorabilă spre satisfacția aviatorilor și fala Oltului! Comitetul de organizare simte atașamentul oamenilor de ispravă.

Maestrul fotograf al Comitetului de organizare nu pierde prilejul, iar în câteva ore realizează câte o fotografie format A4, care a fost oferită fiecăruia dintre participanți.

În acel moment, formația de supersonice de la Flotila 71 aeriană "General Emanoil Ionescu" de la Câmpia Turzii a survolat de mai multe ori, la verticală, cerul Caracalului și Romanațiului, acordând onorul și respectul aviatorilor veniți la "patria mamă". Mulțumim piloților pentru cinstea acordată, întreaga stimă comandantului Flotilei – general de flotilă aeriană Laurian Anastasof pentru onoarea cu care evenimentul a fost gratulat.

Peste puțin timp, un avion românesc IAR 99 ȘOIM, avându-l la manșă pe comandorul Relu COJOCARU, a efectuat o gamă acrobatică de excepție, spre emoționarea și deliciul asistenței.

Ora 13,30

Îmbarcați în autocare, invitații au fost transportați în localitatea Deveselu, la monumentul din centru, de pe drumul național.

Acolo a fost oficiat un ceremonial religios. Au participat și autoritățile locale, cetățeni, elevi. Au fost rostite discursuri și au fost depuse coroane de flori în memoria celor căzuți la datorie din partea Comitetului A'VIS '60, Consiliului Județean Olt, Primăriei Comunei Deveselu, Clubului Parașutiștilor. A fost făcut Apelul Solemn al celor căzuți la datorie în decursul existenței aerodromului.

Demonstrația de zbor cu figuri acrobatice admirabile, razmuturi ori căderi în picaj, mers în diferite unghiuri de atac, salutul din aer, a ținut respirația publicului rămas cu gâturile înțepenite și a constituit momentul cel mai savurat, care a emoționat și încântat deopotrivă, grație unui sportiv ofițer de excepție al armatei române, locotenent colonel Daniel PISICĂ, a cărui evoluție concentrează trei superlative: **exelență, generozitate, măiestrie.**

Ora 14,30 - 15,00

Deplasarea pe traseul Deveselu, o buclă prin Colonia aviatorilor cu scurt popas, Caracal, Cetatea Romula - Malva, Pădurea Reșca.

Ora 15,00 - 16,00

Respiro în cadru natural, o cafea, o floare, discuții prietenești, îmbrățișări, povești...

Vizitarea cabanei prezidențiale, fotografii...după ani și zeci de ani, uimire și împliniri...

Ora 16,00 - 17,00

Intrarea în impresionanta locație: un cort modern, cu policandre, cu mochetă și jocuri de lumini, cu aranjamente florale.

Respectul și toată admirația, mulțumiri domnului Dan Ciocan!

Maestrul Costinel Alecsandrescu a început o seară memorabilă spre satisfacția aviatorilor și fala Oltului! Comitetul de organizare simte atașamentul oamenilor de ispravă.

Așezarea la mese a fost aleatorie. Au fost înmânate mapele aniversare.

Ora 17,00

Începe servirea mesei:

-Aperitiv, păstrăv, friptură asezonată, desert;

-Vin de Drăgășani, țuică de Câmpulung și Rotunda;

-Muzică de calitate pentru toate gusturile, cu vioara la ureche;

Se rostesc amintiri la scenă deschisă, secvențe inedite, glume, farse.

Dans la sentiment. Joc pe rupele!

Cam atât, și sigur am mai uitat ceva. Căci, cine poate reda fericirea? Iar ziua de 4 mai a anului 2012, la Caracal, Deveselu și Reșca, datorită unei frumoase idei nebunești, a fost plină de farmec, mulțumire, împlinire de sine. O recunosc mulți în paginile următoare...

Obosit, ușurat, satisfăcut, semnează spre decontul sufletului său.

Comitetul A'VIS '60.

Arc peste timp

„De câte ori, din presă sau de la televiziune, iau cunoștință de realizările zburătorilor de pe Deveselu, nostalgic gândul mă poartă în urmă, la perioada anilor '58 -'60, când, în calitate de șef de Stat Major am pus o piatră la temelia dezvoltării aviației supersonice pe acest aerodrom”.

General de Divizie Aeriană (rez) **IONESCU GHEORGHE**

Itinerar sentimental

„Despre unitatea de aviație Deveselu vă asigur că a fost unitatea lui de suflet, nici nu putea fi altfel. Acolo și-a început cariera militară, acolo s-a format ca militar și ca om, acolo am locuit 11 ani frumoși ai tinereții noastre, acolo s-a născut fiica noastră, acolo ne-am făcut prieteni pe viață, acolo ne-am simțit minunat în marea familie a aviatorilor (așa era atunci)”.

V. Petroaica, soția Generalului de Divizie Aeriană
ing. **PETROAICA ION**

Ministrului Apărării Naționale

Gabriel Oprea

Deveselu, 4 mai 2012

Dragi camarazi,

Doresc să felicit personalul care și-a desfășurat activitatea în cadrul Bazei aeriene de la Deveselu pentru această inițiativă, de a marca un moment important din istoria aviației militare, înființarea în urmă cu 60 de ani a Regimentului 206 de vânătoare tactică reactivă.

Acțiunea dumneavoastră de a organiza manifestări omagiale menite a păstra vie în conștiința generațiilor de azi și de mâine istoria glorioasă a aviației române vă onorează, și sunt convins că faptele de arme care vor fi rememorate cu acest prilej se vor constitui în prețioase resurse și vor contribui la îmbogățirea patrimoniului aviației naționale. Românii au știut întotdeauna să-și prețuiască istoria și să-și respecte valorile.

Prin strădania dumneavoastră, a celor care ați slujit această nobilă profesie, tinerii piloți de astăzi învață la rândul lor să iubească nemărginirea cerului albastru.

Sunt convins că și prin astfel de eforturi, pe care armata le sprijină, putem asigura experiența necesară menținerii performanțelor din Forțele aeriene române.

Trebuie să subliniez faptul că, în pofida crizei economico-sociale care a afectat întreaga societate românească, aviația reactivă de luptă din România, Forțele aeriene în întregimea lor, continuă să se mențină la standardele de interoperabilitate cu structurile similare ale armatelor NATO, constituind o adevărată forță de elită în sistemul național de apărare.

Spiritul de ordine și disciplină, înaltul profesionalism al aviatorilor, dăruirea exemplară pentru îndeplinirea misiunilor de bază, participarea cu rezultate de excepție la exerciții și aplicații multinaționale, au atras stima și prețuirea întregii societăți românești pentru această categorie de militari.

În prezent, la Deveselu se scrie o pagină nouă de istorie militară. Începând cu anul 2015, aici, pe locul fostei unități de aviație va fi operațională o Bază militară care va găzdui elementele terestre ale scutului antirachetă. Acest proiect se înscrie în parteneriatul pe care România îl are cu Statele Unite ale Americii. Scutul antirachetă este un sistem defensiv ce aduce un plus de securitate nu numai teritoriului României, ci și țărilor din Europa de Sud-Est.

Dragi camarazi aviatori!

Vă felicit pentru contribuția adusă la promovarea aviației României,

pentru preocuparea constantă la realizarea și întreținerea unor momente care simbolizează fapte de arme ale foștilor noștri camarazi.

Apreciez efortul dumneavoastră și respectul față de meseria aleasă și vă mulțumesc din suflet tuturor pentru dragostea și devotamentul manifestate față de aviație, față de Armata României și față de țară.

Folosesc acest prilej pentru a vă transmite, dragi temerari ai zborului, cele mai sincere gânduri de prețuire și vă doresc multă sănătate și fericire dumneavoastră și familiilor dumneavoastră.

Cer senin și la mulți ani!

Ministrul Apărării Naționale,
Gabriel Oprea

SE-NTÂMPLĂ DOAR O SINGURĂ DATĂ

Am visat cum se oprește timpul
Iar tu rămâi imaginea mobilă a eternității
Te vedeam ca pe o albă stea
Desprinsă de pe albastrul infinit al altor lumi
Și trăiam prin tine

Îmbătându-mi anii cu lumina sufletului tău.

Noaptea, tu zburai până la lună
Și pe cerul ei nășteai lumini o mie
Controlând cu gândul fiecare fiică
A-naltului, întunecat albastru.
Zâmbeai, și îngerii desenau înc-o rază
Pe globul încă neaprint al altui soare.

Când plângeai, plângeau și ei cu tine
Țesând din lacrimile tale
Ploaia norilor de-argint.

Și-mbrățișai izvoare
Și-adormeai copiii copiilor lor.

Andreea Puiu,
Colegiul Național „Al. I. Cuza”, Corabia

**Şeful Statului Major General,
General locotenent dr. Ştefan DĂNILĂ**

**"Spiritul Şcolii Deveselu este prezent şi azi
în toate eşaloanele superioare!"**

Stimaţi invitaţi,

Îmi face o deosebită plăcere să re trăim împreună, cu emoţie, istoria celor şaizeci de ani de la construirea pistei decolare-aterizare betonată şi înfiinţarea unei structuri de elită a aviaţiei militare române, respectiv a Regimentului de Aviaţie de Vânătoare de la Deveselu.

Este momentul să rememorăm faptul că la 10 martie 1952, prin ordin al Marelui Stat Major se înfiinţa pe Aerodromul Deveselu Regimentul 206 Aviaţie Vânătoare Tactică, în subordinea Diviziei 66 Aviaţie Tactică din zona de operaţii de Sud-Est a României, care îşi începea efectiv activitatea cu nouă zile mai târziu, adică la 19 martie

1952.

Structura organizatorică a noului regiment înfiinţat includea: comanda regimentului, statul major, patrula de comandă, trei escadrile de vânătoare, iar la înfiinţare, tehnica din dotare se compunea din avioane de tipul IAK 17, IAK 23. Timpul a trecut, iar la mai puţin de două luni, respectiv luna mai, acelaşi an, regimentul a fost dotat cu avioane de tipul Mig-15.

Odată cu înzestrarea şi intrarea lor în serviciu, a acestor avioane, regimentul a devenit operaţional, a urmat o perioadă de dislocări, redislocări în concordanţă cu cerinţele operaţionale, istoria regimentului fiind practic o parte din istoria aviaţiei militare române. Amintesc apoi înzestrarea cu tehnică modernă, respectiv avioanele supersonice Mig-19, Mig-21, Mig-23, Mig-29.

După desfiinţarea Tratatului de la Varşovia, Armata României s-a găsit într-o nouă realitate operaţională, ceea ce a determinat un lung proces de reorganizare a organismului militar, inclusiv a aviaţiei militare.

În cadrul acestui proces de reorganizare, unele unități au fost desființate, printre care se număra și Regimentul de la Deveselu, pe lângă cele de la Giarmata și Mihail Kogălniceanu. Este, totuși, de menționat că spiritul regimentului de Aviație Vânătoare Tactică Deveselu este continuat astăzi de Flotila 86 Aeriană de la Fetești, denumită "locotenent aviator Mociomită" și Flotila 76 Aeriană Câmpia Turzii, denumită "General Emanoil Ionescu", a căror rădăcini se află aici, la Deveselu.

Onorată asistență,

La ceas aniversar, gândul și respectul meu se îndreaptă cu admirație către toți cei care, cu dăruire, încredere și uneori cu imense sacrificii omenești au scris o pagină de aur în istoria aviației românești pe aceste meleaguri.

Personal, după cum cunoașteți, mi-am început cariera de ofițer și pilot militar la Regimentul 91 Aviație Vânătoare Deveselu.

Îmi amintesc cu plăcere de colectivul pe care l-am găsit la sosirea în unitate, parte din ei rămânându-mi colegi și pe timpul desfășurării activității la Regimentul 95 Aviație-Vânătoare Bacău.

Îmi amintesc și acum cu nostalgie de acele momente de început, de răbdarea și înțelepciunea colonelului Varia Ștefan, de conduita și intransigența colonelului Tihon Alexandru sau de veselie colonelului Irimia Vasile, zis Moghilă, ale cărui glume îți descreșteau fruntea în momente de impas, sau de exigența și sfatul lui nea Aurică pentru a intercepta ceva în mod deosebit, a intercepta o țintă și a da calificativul "REUȘIT".

Spiritul Școlii Deveselu este prezent și azi în toate eșaloanele superioare prin personalul fostului Regiment 91, care încadrează funcții de conducere la nivelul Flotilelor de Aviație, la nivelul Statului Major al Forțelor Aeriene și la nivelul Statului Major General, ceea ce ilustrează dimensiunea valorii activității desfășurate de-a lungul timpului în aceste locuri unde azi sărbătorim jubileul celor 60 de ani.

Chiar dacă regimentul de aviație de vânătoare de la Deveselu nu mai există, unitatea și locația au rămas la fel de importante, căpătând vizibilitate națională și internațională prin amplasarea unui element important al scutului antirachetă NATO în cazarma fostului aerodrom militar.

În aceste momente nu pot să nu-mi aduc aminte cu respect și pioșenie de toți foștii noștri colegi, piloți, instructori de zbor, ingineri, maiștri de aviație, navigatori, ofițeri de stat major, personal militar și civil de sprijin, care au plecat prea devreme dintre noi. Toți aceștia reprezintă un exemplu de determinare, devotament și iubire față de profesia de aviator și de ales patriotism.

Prin această manifestare de suflet le aducem și noi un distins omagiu

și-i asigurăm că vom duce mai departe prețioasa moștenire pe care ne-au lăsat-o.

Închei prin a vă felicita cu ocazia aniversării celor 60 de ani de aviație militară la Deveselu, și vă doresc sănătate, împlinire în plan profesional și personal.

La mulți ani, și CER SENIN!

Traietorie prin timp

"Deveselu m-a format ca om, pilot și comandant. Aici mi s-a inoculat regula de aur că avionul nu ține cont de grade și funcții, aici am învățat că fiecărui zbor trebuie să-i acorzi atenție maximă și să nu te urci în avion decât în momentul în care fiecare element al zborului este însușit la perfecție.

Mulțumesc inginerilor, tehnicienilor, ofițerilor de stat major și salariaților civili pentru modul în care au înțeles să participe la organizarea, pregătirea și desfășurarea activităților de zbor".

General de Flotilă Aeriană **HARPAILĂ CONSTANTIN**

„D” de la Deveselu, Devenire, Destin...

"Dacă școala te îndrumă ce și cum să înveți, unitatea te formează ca luptător și conducător, perfecționându-ți deprinderile în toate domeniile de activitate. Cei 18 ani de activitate desfășurată pe Deveselu îmi amintesc numai zilele bune, oamenii deosebiți cu care am avut norocul să colaborez. Afirm, fără teama de a greși, bazându-mă pe competența și sufletul oamenilor din această unitate că, în orice clipă, aș putea să îndeplinesc împreună cu ei, în condiții excelente, orice misiune primită. Mă închin întotdeauna cu recunoștință Înaltei Școli de viață din Regimentul 91 Aviație Vânătoare Deveselu".

General de Flotilă Aeriană av. **BĂLAN IOSIF**

Inginer Paul Stănescu
Președintele Consiliului Județean Olt

**“...aparțineți unei forțe și structuri de elită în care
onoarea și mândria sunt valori primordiale!”**

Bună ziua,

E greu să n-ai emoții în momentul în care te afli în fața elitei aviației române, și dacă mă uit mai atent în sală, în fața elitei armate române.

Trăim astăzi un moment deosebit, pe care-l apreciez cu toată deschiderea, cu toată sufletul; ați reușit să transformați această zi într-un prilej fericit de aducere-aminte pentru toți care au fost piloți, comandanți, șefi de state majore, specialiști remarcabili la unitate militară de la Deveselu, pe înțelesul tuturor popular, pe aerodromul Deveselu.

N-am să fiu prea oficial în fața dumneavoastră, de aceea vă mărturisesc cu nostalgia copilăriei mele când mă uitam pe cer și admiram, uimit, dărele lăsate de avioanele pe care nu le cunoșteam atunci ca denumire, ca marcă, dându-mi seama mai târziu că era vorba de celebrul Mig, de tipul 15, pe care-l omagiem astăzi, până la vestitele supersonice, care au făcut istorie în zona noastră, a Romanațiului. Pe multe vă cunosc, suntem de-o vârstă apropiată, cu alții am colaborat și am lucrat în alte condiții în agricultură, am simțit totdeauna filonul dumneavoastră de oameni sensibili și riguroși în același timp. Sunteți firi complexe, poate nu totdeauna descifrate de oamenii obișnuiți, de aici și misterul și ineditul profesiunilor și personalităților ce vă definesc. Tocmai de aceea evenimentul de astăzi este cu totul special, de excepție, pentru că jubileul în sine, clipele reîntâlnirii, pentru mulți la vârsta senectuții, reprezintă un summum de trăire expresie a unor experiențe unice, ani de eforturi în domeniul noului și al perfecționării sub imperiul vitezei, tehnologiei de vârf, autodepășirii, riscului asumat.

Sunt bucuros, în calitate de președinte al Consiliului județean Olt, să fiu alături de dumneavoastră, partaș la o împrejurare fericită care vă aureolează existența. Mă bucur că suntem împreună!

Sigur, istoria aerodromului Deveselu o știți cel puțin la fel ca mine; în '52 primul zbor cu Mig-ul 15, pionierat și prag definitoriu pe drumul în urcuș, ascensional al aripilor românești, în '58 dotarea cu primele avioane supersonice Mig-19 a României, țara dând încredere aviatorilor de la Deveselu să desăvârșească meandrele începutului unei noi epoci a zborului, iar în 1965 debuta era Mig-unilor 21, amintirea acelor ani însemnând bucurie și emoție pozitivă. Concetățenii mei, locuitorii Oltului vă au pildă și vă venerază cu căldură. Sunteți exemplu viu de tenacitate, măiestrie, dăruire, patriotism! Colegilor dumneavoastră, care s-au jertfit în iureșul luptei pentru cucerirea secunde, înălțimilor, baremelor perfecționării, autodepășirii în cunoaștere sub zodia riscului asumat, le oferim recunoștința noastră și gloria tuturor românilor, rugându-ne pentru ocrotirea lor dumnezeiască!

Nu putem uita perioada tristă începând din 2002 când, practic a dispărut de pe hartă valoroasa noastră Bază aeriană, un moment favorabil constituindu-l însă data de 3 mai 2011, când, la Deveselu, s-au pus bazele scutului american antirachetă, o oportunitate pentru județ, localitate și armata română, întrucât comandant va fi un ofițer superior român.

Baza Deveselu va fi din nou pe harta strategică a lumii, localitatea va fi un punct de securitate maximă, dar și de mare atractivitate pentru investitori și oameni de afaceri. Este nevoie de aceste parteneriate, o spun ca oficial județean și român, pentru că se vede, după 22 de ani de la revoluție, n-am prea avansat. Și județul a mers, parcă, din nefericire, în pas cu unitatea de aviație, cu opreliștile nedorite!

Țin să felicit organizatorii, pe domnul comandor Bujor în primul rând pentru inițiativă și coordonare, colectivul de lucru care s-a ocupat de acest moment care dă importanță și dimensiune națională aviației militare, și-l asigur de tot sprijinul meu și al Consiliului județean.

Vă felicit pentru că reușiți de fiecare dată să dovediți că aparțineți unei forțe și structuri de elită în care onoarea și mândria sunt valori primordiale.

Vă mulțumesc foarte mult, Dumnezeu să vă dea sănătate din belșug!

Ing. Paul STĂNESCU,
Președintele Consiliului Județean Olt

Mesajul Asociației Române pentru Propaganda și Istoria Aeronauticii cu prilejul împlinirii a 60 de ani de aviație la Deveselu

Cu 60 de ani în urmă, Aviația Militară parcurgea unul din momentele principale ale evoluției sale în organizare, dotare și pregătire. Momentul aniversar de astăzi face parte din acțiunile prilejuite de împlinirea a 85 ani de la înființarea ARPA, devenită ARPIA și, a unui secol de învățământ aeronautic militar, componentă principală a educației și culturii aviatice românești.

În anii 1951-1952, pe aerodromurile din țară se desfășurau intense activități de reorganizare a unităților de aviație, primirea și încadrarea promoțiilor de aviatori, redistribuirea și înlocuirea avioanelor rămase după război, modernizarea pistelor de decolare/aterizare, organizarea pregătirii și formarea noilor generații de piloți și instructori de zbor.

La împlinirea a 60 ani de la înființarea unității de aviație și a primelor zboruri cu reacție la Deveselu, Asociația Română pentru Propaganda și Istoria Aeronauticii aduce un înalt omagiu tuturor slujitorilor Aerului, tuturor acelor care prin efortul, profesionalismul și pasiunea lor au contribuit aici, la crearea, evoluția și dezvoltarea unuia din pilonii de bază ai Aviației Militare.

Aeronautica Militară a fost potențată în devenirea ei de valențele creatoare ale românilor și contribuția lor în afirmarea aviației europene, precum și de faptul că aceasta s-a dezvoltat pe un teren fertilizat de tradițiile și realizările unor pasionați în domeniul zborului mecanic.

Căutările începutului de secol și rezultatele primului deceniu au stimulat pregătirea piloților militari, participarea la exerciții și aplicații, dotarea armatei cu avioane, înființarea unor școli de zbor în România și a continuat cu organizarea aeronauticii militare. Rolul acesteia era privit încă, cu prudență și scepticism de către conducerea Oștirii Române. Elementele de noutate aveau să învingă și astfel, primele structuri de aviație au fost oficializate prin Decrete Regale.

Dezvoltarea ulterioară a aeronauticii naționale, a însemnat un pas semnificativ în recunoașterea importanței și rolului unei asemenea structuri, crearea cadrului juridic necesar și deschiderea de noi relații și colaborări prin care România, se afla între primele țări din Europa.

Scopul ARPIA, constă în informarea publicului și dezvoltarea

cunoștințelor despre aeronautică, propaganda și organizarea manifestărilor ce privesc istoria și tradițiile, cultura și arta zborului, orientarea profesională a tineretului și implicarea lui în domeniu, promovarea aviației și susținerea imaginii Forțelor Aeriene Române, reprezentarea și protecția socială a aviatorilor.

Se cuvine ca, la această aniversare, să omagiem jertfa tuturor acelor care s-au instruit și au slujit cu devotament țara pentru menținerea cerului liber și apărarea spațiului aerian românesc, pentru pregătirea de noi generații de piloți, afirmarea aviației în plan național și internațional.

Adresăm cu acest prilej aniversar, felicitări pentru toți și pentru tot ceea ce s-a realizat, urări de succes și noi împliniri, tuturor acelor care, cu expresia "noi de la Deveselu", au participat și susțin îndeplinirea misiunilor, a actului de cultură aviatică, prezentarea veridică și atractivă a istoriei aviației și contribuției românilor în afirmarea aeronauticii europene și mondiale.

Președinte A R P I A, general (r) IOSIF RUS

În oglinda retrovizoare

„Deveselu a constituit izvorul fermecat al desăvârșirii profesionale, iar pentru Anca, Daniela și Laura, fetele mele, leagănul de vis al copilăriei lor”.

General de Flotilă Aeriană Av. PETRESCU NECULAI

Pas cu pas, spre...Înălțimi

„Deveselu 1974. Nerăbdarea specifică tinerilor ne-a fost temperată și canalizată pe cursul metodic și trudnic al afirmării profesionale de instructorii grei pe care i-am găsit în unitate, precum coloneii Ganea Nicolae, Griober Petru, Botea Ilie și mai tinerii pe atunci Mereu Constantin, Stătescu Nicolae, Sarkozi Ștefan, Harpailă Constantin”.

General de Flotilă Aeriană av. RADU EUGEN

“...aveți un înalt simț civic!”

Bun găsit tuturor!

Vă mulțumesc foarte mult pentru invitație, în primul rând. Revin cu plăcere la fiecare dată la Caracal, știu cum se face, dar de când sunt eu prefect, cred că Caracal am venit de cele mai multe ori. Un motiv în plus, mă face să vin cu plăcere la fiecare dată la Caracal, este faptul că dumneavoastră demonstrați că știți să

sărbătoriți concetățenii. Pe cei mai buni dintre dumneavoastră!

O astfel de manifestare este o dovadă a unei astfel de aprecieri. Vorbim de această dată despre o profesie de elită, o profesie specială.

Să fii pilot nu este la îndemâna oricui. Trebuie să ai niște calități deosebite! După părerea mea, printre aceste calități deosebite aș sublinia spiritul de echipă, un înalt simț al onoarei și un caracter puternic. Sunt valori pe care, din păcate, după părerea mea, le regăsim destul de rar în societatea românească de astăzi.

M-aș bucura foarte mult dacă dumneavoastră ați reuși să transmiteți aceste valori generației tinere, pentru că au ce învăța de la dumneavoastră. Mi se pare important ca cei care vin după noi să se formeze cu o scară de valori sănătoasă, o scară de valori care v-a adus pe dumneavoastră la profesia într-o astfel de meserie.

Ce pot să vă mai spun... Vă felicit că ați organizat o astfel de manifestare, mă bucur că aveți un înalt simț civic și știți să vă cinștiți pe cei dintre dumneavoastră care excelează într-un domeniu sau altul.

Vă doresc numai bine!

La mulți ani!

Leonid Augustin MOISIU, prefect

Mesajul
șefului Forțelor Aeriene cu prilejul sărbătoririi a 60 de ani de
aviație reactivă pe aerodromul Deveselu

"...vă asigurăm de toată considerația și dragostea noastră!"

Onorată asistență,

Evocarea momentului din Mai 1952 de la Deveselu este pe cât de necesară, pe atât de emoționantă. O spun cu mândrie și satisfacție: 1952 este un an de referință pentru aviația militară, un reper istoric de mare însemnătate. Atunci, în miezul unei veri tumultuoase, debuta, pe aerodromul Deveselu, **era zborului cu reacție**. Personalul aeronautic din această garnizoană își aducea, astfel, contribuția la consolidarea statutului aviației române în lume.

Nu le-a fost deloc ușor, atunci, bravilor noștri pionieri ai reactoarelor! Aviația, ca și celelalte arme, fusese sărăcită, pe criterii politice, de oamenii ei cei mai valoroși, de piloți și tehnicienii cu experiență.

De altfel, perioada dintre anii 1951 și 1956 este dominată în mare parte de activitatea menită să asigure însușirea noii tehnici și trecerea personalului navigant pe avioanele de luptă cu reacție. Este bine cunoscută și apreciată contribuția însemnată pe care întregul personal aeronautic, ce și-a desfășurat activitatea la Deveselu, a adus-o la afirmarea și dezvoltarea aviației noastre militare, aport plătit de unii dintre foștii noștri camarazi cu prețul jertfei supreme.

Totodată, în unitățile de luptă, în comandamentele în care ați lucrat în timpul cât v-ați aflat la datorie sub Drapel ați dăruit cu generozitate aviatorilor mai tineri, din cunoștințele și bogata dumneavoastră experiență.

Se poate spune, fără nicio tăgadă, că generațiile dumneavoastră au stat la baza marilor transformări ce au avut loc în Aviația Militară – trecerea de la aviația clasică la aviația reactivă. Vă numărați printre pionierii acesteia în Armata Română. Ei i-ați consacrat tinerețea, elanul, exuberanța acelor ani frumoși și ați servit-o, majoritatea, până în ultimul an de activitate.

Am avut în timpul carierei mele onoranta ocazie de a-i cunoaște pe o bună parte dintre cei ce au slujit aripile românești de pe aerodromul Deveselu. Grație talentului, pasiunii, înaltului profesionalism și dăruirii cu care v-ați exercitat activitatea de instructori, de dascăli, de comandanți, de educatori, zeci de generații s-au format ca zburători, luptători aerieni sau piloți în aviația civilă, aici la Deveselu. Pentru râvna depusă, pentru răbdarea cu care ați vegheat la devenirea aviației de azi, vă mulțumim din inimă și vă asigurăm de toată considerația și dragostea noastră.

Dragi camarazi ai escadrilei în rezervă a Forțelor Aeriene,

Cunosc faptul că în calitatea dumneavoastră de slujitori neobosiți a cerului patriei, meserie căreia i-ați dedicat întreaga energie de-a lungul vieții, doriți să fiți informați asupra prezentului și, mai ales, asupra perspectivelor acestei categorii de forțe. Noi, cei care am fost destinați să gestionăm capitolul prezent dintr-o istorie glorioasă, suntem conștienți că Forțele Aeriene ale României se află în fața unor noi provocări. În pofida unor dese reorganizări și restructurări, în pofida bugetelor de austeritate, Forțele Aeriene Române trebuie să se mențină foarte aproape de standardele NATO, să dispună de personal competent, de piloți și tehnicieni de mare valoare.

În acest sens, direcțiile principale în care sunt orientate programele de achiziții în derulare și cele preconizate pentru viitorul apropiat au ca scop menținerea, completarea sau îmbunătățirea capabilităților operaționale pentru apărarea aeriană a teritoriului, transportul aerian tactic, capabilitățile de sprijin și infrastructura.

Aceste programe sunt strâns legate de obiectivele și misiunile Forțelor Aeriene, în contextul transformărilor care au loc la nivelul NATO, pentru creșterea nivelului de interoperabilitate.

În încheiere, doresc să vă transmit tuturor celor care v-ați desfășurat activitatea, aici, la Deveselu, multă sănătate, împliniri alături de cei dragi și vă asigur că în patria lui Vlaicu, Vuia și Coandă, în patria atâtor și atâtor eroi ai zborului, Aviația Militară va fi mereu la înălțime.

CER SENIN ȘI LA MULȚI ANI!

**Șeful Statului Major al Forțelor Aeriene
General-locotenent dr. CÂRNU Fănică**

ÎNDRĂGOSTIȚI DE CER

Îndrăgostiți de cer, aviatorii, prin căldura lor sufletească, dragostea de neam, prin conștiință și împliniri prestigioase ne oferă permanent lecții de viață la temperaturi incandescente, învățându-ne să fim mai buni.

Aviatorii sunt oameni speciali, dăruiți unui vis!

Sunt privilegiați ai sortii cărora nimic nu le este oferit, marele favor de a survola libertatea fiind girat de efort, creație, risc, sacrificiu.

I-am văzut în plenitudinea modestiei lor la o aniversare pe care și-au creat-o acum, dar pe care și-au construit-o în ani: 60 la număr, o cifră respectabilă, care dă dimensiunea trudei într-un domeniu neexplorat pe meleagurile românești, care, și pe noi, oamenii obișnuiți, ne onorează. Ei, care au dat stării omenești noi dimensiuni aici, pe pământ, și în aer la viteze supersonice, unde secunda se măsoară în kilometri, în poligoane în Astrahan, în Angola, de strajă în orice clipă la albastrul cerului, pregătiți permanent pentru luptă, luptă care, așa cum am aflat, pentru ei înseamnă "altfel" și "altceva", sunt veșnic buni și melancolici: la vârsta senectuții priveau părtaș, cu nostalgie, la acrobațiile unor aeronave militare, se îmbrățișau pe pământul Deveselului la bucuria revederii.

Fiecare în parte este o entitate distinctă, fie că este mare comandant, instructor, profesor, tehnician și inventator, strateg, dar își respiră crezul prin cupola colectivității.

Sunt o echipă căreia te simți fericit să i te alături, să-i simți aproape, iar eu am trăit asemenea sentiment. Nu m-am săturat să-i cunosc și să-i admir, să le mulțumesc pentru condiția umană ce și-au asumat-o, pentru noblețea unei profesii prin care ne-am remarcat în lume.

Cinste lor, și repet ce le-am mai spus că le doresc: **Zbor liniștit pe cerul vieții!**

Deputat, Dan Ciocan

Mesajul Generalului de flotilă aeriană dr. Florian RĂPAN, Șeful direcției instrucție și doctrină din Statul Major General cu ocazia aniversării a șase decenii de zbor reactiv pe aerodromul Deveselu

Doamnelor și domnilor, stimați invitați,

Acum 60 de ani, pe aerodromul Deveselu, se finaliza construirea pistei de decolare-aterizare betonată și totodată, începea epopeea zborului avioanelor reactive în această citadelă a Aviației Militare din România.

Sărbătoarea de astăzi, are loc după alte evenimente dragi sufletului nostru de aviatori. În anul 2010, am aniversat 100 de ani de la realizarea primului zbor, cu un avion conceput și construit în România la Arsenalul Armatei de inginerul Aurel Vlaicu și 100 de ani de la prezentarea, la cel de-al doilea Salon Aeronautic de la Paris, a primului avion reactiv

din lume conceput de Henri Coandă, totodată în anul 2011, am sărbătorit 60 de ani de aviație reactivă de luptă în România, iar în acest an, 100 de ani de învățământ militar de aviație în țara noastră.

Toate aceste evenimente, inclusiv declanșarea zborului reactiv în 1952 la Deveselu, au fost momente simbolice care au marcat intrarea, cu îndreptățire, în rândul statelor lumii cu cea mai modernă, mai puternică și mai performantă componentă aeriană de luptă, împlinindu-se astfel, marele vis și marea aspirație a genialului Henri Coandă, adevăratul părinte al motorului cu reacție.

Atunci, în miezul unei primăveri tumultoase din anul 1952, se definitivau pregătirile pentru intrarea în era reactivă în acel minunat colț de țară, început care va deschide filele unei atât de bogate și frumoase pagini de istorie aeronautică.

Evocarea acelei perioade este pe cât de necesară, pe atât de emoționantă și plină de învățăminte. Nu le-a fost deloc ușor, atunci, bravilor noștri pionieri ai reactoarelor. Procesul de structurare și restructurare a aviației militare în acea perioadă a avut un caracter dinamic. Astfel, după ce în primăvara anului 1950, aviația militară a primit denumirea de Forțele Aeriene Militare, iar structura de comandament - Comandamentul Forțelor Aeriene Militare, intrau în dotare și primele avioane cu reacție de tip IAK-17 și IAK-23, moment deosebit de important în evoluția aviației militare.

Se cuvine cu această ocazie să ne aducem aminte, cu respect și pioșenie, de piloții, instructorii de zbor, inginerii și tehnicienii de aviație

navigatorii și ofițerii de stat major, personalul militar și civil de sprijin, plecați prea devreme dintre noi, de aici, de pe acest aerodrom, camarazii noștri și eroii întregului nostru popor. Acești temerari, ale căror aripi s-au frânt într-un mod tragic, sunt pentru noi toți un exemplu de devotament și iubire față de Țară și Neam.

Sunt convins că, de acolo de sus, zburătorii - eroi și toți aleșii pe care Dumnezeu i-a chemat mai devreme la cer, ne privesc cu mândrie și bucurie, mulțumiți că noi am dus mai departe moștenirea lor și că astăzi, aici, îi pomenim și le aducem un prețios omagiu prin această manifestare de suflet.

Doamnelor și domnilor, stimați invitați,

În urmă cu mai bine de 60 de ani, Aviația Militară a României intrase în era aviației cu reacție, prin achiziționarea primelor avioane subsonice, IAK-17 și IAK-23 și apoi, MiG-15 și MiG-17, ulterior intrând în dotarea unităților noastre aeriene avioanele supersonice MiG-19, MiG-21, MiG-23, MiG-29. În rândul acestor dezvoltări, trebuie să amintim despre producerea în țara noastră a avioanelor și elicopterelor reactive, IAR-93, IAR-99, varianta modernizată IAR-99 "ȘOIM" și IAR-330 cu variantele modernizate IAR-330 M/S, IAR-316 B toate acestea constituind noi repere către progres și modernitate. Au urmat, firesc, noi etape, noi provocări, noi momente de vârf în dezvoltarea aviației reactive de luptă românești: prima interceptare a unei ținte reale pe timp de noapte și primele trageri în poligon cu muniție reală de război.

Gândurile și respectul nostru se îndreaptă cu admirație către toți cei care, cu dăruire, încredere și uneori cu imense sacrificii omenești au scris o pagină de aur în istoria aviației românești pe aceste meleaguri.

Așa cum era și firesc, aviația în general și a personalului Regimentului 91 Aviație Vânătoare, în special, a devenit, în timp, realmente, o forță care impunea apreciere și respect. Nivelul de pregătire și rezultatele obținute la diferite zboruri, exerciții și aplicații conțineau ceva impresionant și semnificativ, necesar a fi exprimat prin multe superlative.

Dragi aviatori!

Cu nostalgie, dar în același timp, cu multă plăcere îmi amintesc de locul în care am făcut primii pași în cariera militară și de oamenii săi minunați, considerând că o părticică din spiritul „Deveselului” acelor ani mi-a fost transmisă și se regăsește în mine.

Spiritul Regimentului 91 Aviație Vânătoare care a însemnat, seriozitatea și maturitatea personalului, interesul pentru pregătirea profesională, lucrul în echipă, tăria de a suporta greutățile și neîmplinirile, dar în primul rând, dragostea pentru zbor, armă și țară, va dăinui de-a pururea, cu credința că, întotdeauna, în sufletele noastre, aici, în Deveselul iubit, aviația va fi mereu acasă.

Să vă dea Dumnezeu tăria să puteți duce această minunată moștenire a istoriei noastre pe mai departe!

LA MULȚI ANI ȘI CER SENIN!

DORUL DE MAI SUS!

Dintotdeauna aviatorii au constituit o lume aparte pentru Caracal, un univers distins prin ținută și culoare, printr-un comportament vertical și plin de farmec. Sunt trăsături pe care ei și le-au format și cultivat în ținutul lor arid dar tenace, semănat cu dificultăți dar plin de vise, marcat de veșnicele neprevăzuturi ale vieții de ostaș și presărate cu pilde de jertfă și eroism, pe care și le-au asumat prin condiția de om și dragostea de patrie și le-au transmis și locuitorilor din Ținutul Romanaților.

Tocmai de aceea caracalenii, nu numai că nu se dezică, dar îi apreciază prin firescul cu care au răspândit fiorul înălțimilor și mândria cu care s-au contopit dând noi valențe dimensiuni spiritului oltean.

Pentru că, am aflat și eu **acum la împlinirea a 60 de ani de la înființarea aerodromului Deveselu și de când primul Mig.15, în România aici la noi deasupra Caracalului a brăzdat cerul patriei**, că aviația nu s-a făcut pe Calea Victoriei în București ori în săli de spectacole sub luminile rampei și ropote de aplauze, ci pe câmpuri izolate, în ger și ploi, în lipsuri și vicisitudini, zi și noapte și clipă de clipă, în colonii pe care impropriu și le-am denumit orășele, departe de civilizație...

NU! Aici vin și rectific, nu, nu departe de civilizație pentru că ei au fost și creatori de civilizație, progresiști în viață, descoperitori ai noului, formatori ai generațiilor...

De aceea îi stimăm!

Ca primar, sunt mândru și emoționat că după ani am găzduit la Caracal sute de aviatori la ceas aniversar, fiecare din ei fiind o istorie, un medalion pe cerul albastru. Nu sunt vorbe nejustificate, întrucât nimeni mai mult și mai sus decât ei n-au ridicat tricolorul românesc, pe aripă de supersonic în exerciții de antrenament, demonstrative ori acțiuni de luptă în condiții imprevizibile.

De aceea ei sunt eroii noștri! Ei, care sunt de față și cei care au pierit prematur dând jertfă zeului Icar.

Mulțumesc celor care au venit, venerăm pe toți cei care au parcurs

absolvit și îmbogățit înalta școală de aviație din inima Romanatului, tuturor celor cu care împărțim traiul în orașul lui Caracalla.

Și ei au format și aureolat garnizoana numărul unu a României care a fost municipiul Caracal.

Le știu și le-am simțit valoarea și calitățile și de aceea îi vreau alături pentru a conlucra: avem nevoie de sfatul, de experiența lor. Ei știu ce înseamnă clipele de deznădejde, dar, cel mai mult, *DORUL DE MAI SUS!*

Primarul municipiului Caracal
Eduard Claudiu CIOCĂZANU

OMUL DIN SICOMOR

Pe drumul acesta,
Va trece El
Și numele meu
Îl va rosti,
Mie îmi va cere
Să-L urmez,
Striga
Omul din sicomor,
Vine, negreșit!...

EXTENSIE LA O ARIPĂ

Doamne,
Cât ai mai ostenit
Să dăltuiești
Aripi
Din crucea mea!
Iar eu,
În loc să mă-nalt,
Zăbovesc printre clovni
Pe la bâlciuri,
Crucificându-ți
Truda.

RUGĂ PENTRU MEREU

Iartă-mă lumină
De răsărit!
Că n-am știut
Să te primesc
Și n-am trudit
Ca să te cresc
Și nici sub semnul tău
N-am stat.

Iartă-mă lumină
De amiază!
Că n-am crezut
În spectrul tău
Și n-am avut
În miezul meu
Destui grăunți
Să te rodesc.

Mă iartă lumină
De mereu!
Că n-am fost vastă
Să te-ncap
Și nici înaltă
Să te ating
Și nici destulă
Să te-mpart.

Poezii de Liuța SCARLAT
Editor, prof. C. D. RADU

„...cinstea și onoarea Armatei Române!”

Beciu Gheorghe - Primar com. Deveselu

Bună ziua, reprezentanți ai aviației din România!

În numele celei mai cunoscute comunități din România, din Europa, și chiar din lume, primarul comunei Deveselu are deosebita plăcere și onoare să vă salute, să vă spună încă o dată: Bine ați venit, bine ați revenit la Deveselu!

Dumnezeu să vă ajute!

Cu plăcere salutăm armata română, aviatorii care au fost, sunt și vor fi, și vor reprezenta cu cinste și onoare armata română!

Dați-mi voie, vă rog, să rostesc un citat dintr-o scrisoare adresată Primului-ministru al României în anul 2002, când se puneau probleme de desființării aviației de la Deveselu:

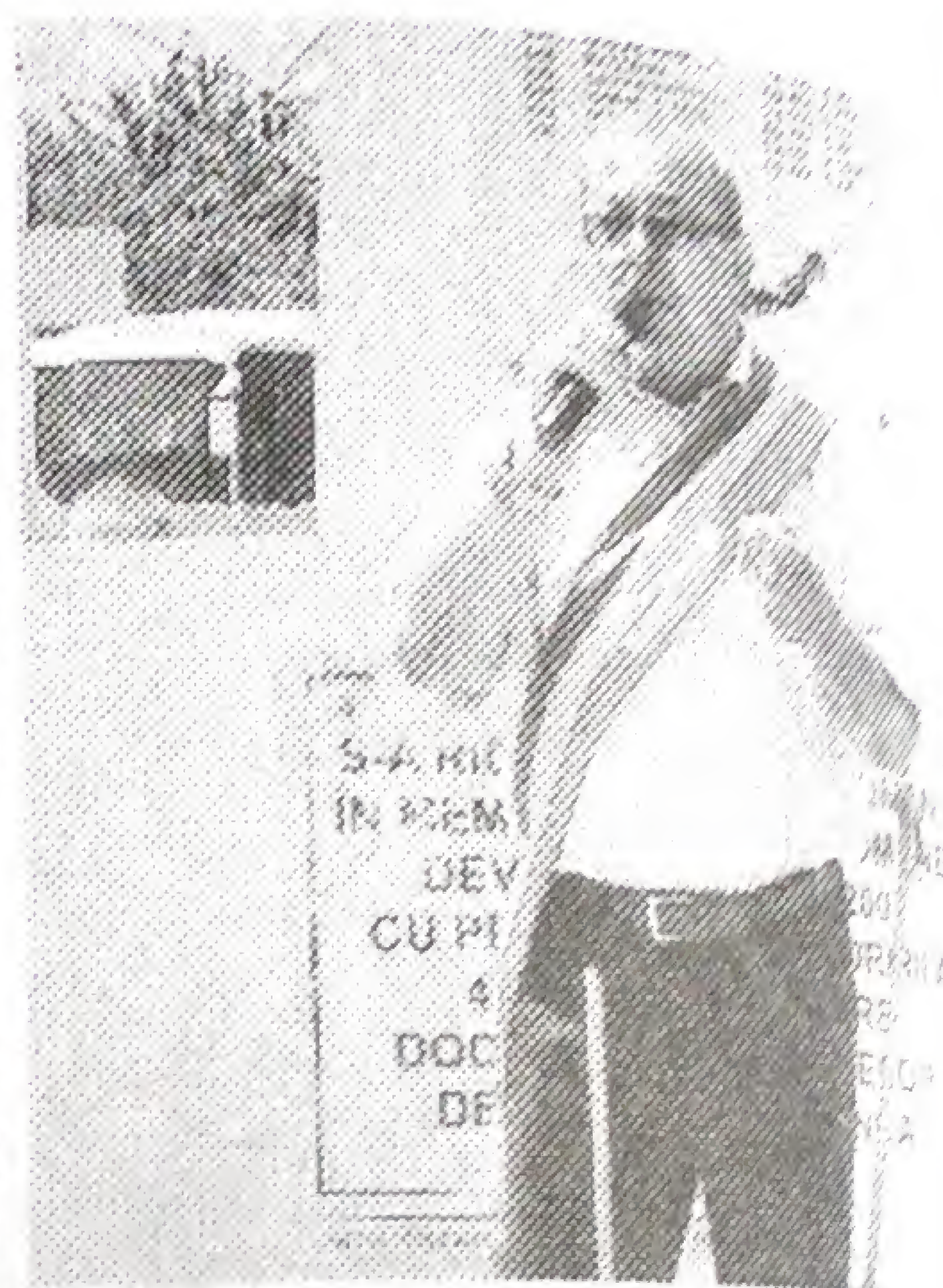
„Domnule Prim - ministru,

Țăranii nu vor fi având cunoștințe superioare, nu vor fi așteptarea altor clase, ei n-au învățat anumite clișee care s-au repetat la noi legislațiile trecute și prin care se credea că se face fericirea țării.

Oamenii acestor locuri au simțul realității, au simțul măsurii și bunei cuvințe, au simțul înțelepciunii pentru că, din câte clase se întâlnesc în țara aceasta, niciuna nu are aceleași însușiri și chibzuință ca și cea țărănească.

Pentru Deveselu, pentru comunitatea Deveselu armata a însemnat totul: armata pentru Deveselu a însemnat binefacere, a însemnat creștere economică și în același timp a contribuit la formarea de personalități. Soldații, piloții, ale cadrelor militare de pe aerodromul Deveselu au format caracterul fiind educatoare, profesoare, asistente medicale și alte profesii adiacente determinate pentru imprimarea unui statut moral, intelectual, social tinerelor generații de locuitori.

Vă mulțumim că existați, reprezentanți ai aviației din România!
Să ne trăiți, întru mulți ani de acum, și multe sute de ani!
Dumnezeu să vă ajute!”

Opinii...

rememorări...

regăsire!

...au dus mai departe devotamentul pentru zbor!

**Domnilor generali,
Stimați colegi,**

Sunt profund entuziasmat de prezența dumneavoastră la această manifestare de suflet a Regimentului 91 Aviație -Vânătoare.

Menirea mea astăzi ar fi fost să prezint un scurt istoric al evoluției Regimentului 91 Aviație-Vânătoare, de la Regimentul 22 până la desființarea Bazei aeriene. Ar fi, însă, o înșiruire seacă de cifre, de date, ș.a.m.d., eu mi-am făcut această datorie, iar dumneavoastră veți vedea, întrucât veți primi fiecare câte o mapă care conține și ziarul *Reîntregirea* în care este menționată întreaga istorie a Regimentului de aviație Deveselu.

Pentru că timpul ne presează, mă voi rezuma numai la câteva aspecte.

În primul rând, despre Deveselu.

În sudul Olteniei, în Câmpia Romanațiului, între orașele Caracal și Corabia, de la nord la sud, și între râurile Olt și Jiu de la est la vest, se află o localitate mândră și frumoasă ca de altfel majoritatea localităților țării. Ea se cheamă Deveselu. Denumirea, de origine slavă provine de la cuvintele slave "**deviat**" care înseamnă "**nouă**", și "**selo**", care înseamnă "**sat**".

Aceasta, în traducere liberă ar însemna "**al nouălea sat**".

Localitatea este dispusă pe drumul roman care lega capitala Daciei Malvensis, Romula Malva de astăzi, unde ne vom petrece o parte din timp de localitatea Sucidava-Celei de lângă Corabia. Cercetările făcute au arătat că în evoluția istorică a așezărilor în acest județ ea ar fi a opta și nu a noua așezare, și în mod normal, dacă ar fi fost traducere rusească putea să-i zică "vosemselo", dar e "deviatselo".

Tradiția populară ne spune totuși că această localitate, aflându-se în fața migrației, în fața incursiunilor armatelor otomane, a fost arsă de nouă ori și de aici denumirea de **deviat**, ultima așezare a localității fiind pe locul care se cheamă PÂRLIȚI, și unde dumneavoastră, între activitățile în care nu erab la zbor, mergeați și făceați o partidă de pescuit, între Vlădila și Deveselu.

Această localitate Deveselu are puternice urme dacice, multe rămășițe umane, multă vreme a fost chiar reședință a unei plase a fostului județ Romanați. A fost localitatea despre care se spunea că e locul unde nu s-a întâmplat nimic.

A trebuit să vină anul 1950, când un creion politic s-a așezat pe o hartă și a stabilit localitatea Deveselu pentru implementarea unei baze aeriene, a unui aerodrom. Terenul întins ca-n palmă, vânturile predominante de la vest la est și de la est la vest, de fapt era și vorba că la Deveselu nu bate vântul decât de două ori pe an: șase luni din direcția est și șase luni din direcția vest, au făcut să inoculeze aici o bază aeriană.

Mai punctez decât câteva elemente, pentru că pe celelalte le găsiți în materialul documentar pe care-l aveți, și nu vreau să plictisesc.

Există la un moment dat o confuzie că a fost Regimentul 206... că a fost Divizia 66...ș.a.m.d., și ne pierdem în amănunte și nu ne mai dăm seama...

Ce se întâmplă de fapt?

Regimentul nostru își are evoluția în Regimentul 1 Aviație înființat în anul 1949, prin transformarea viteazului Grup 9 Vânătoare.

De fapt, în anul 1950 comandant al Regimentului 1 Aviație-Vânătoare a fost pus chiar actualul general Dobran care a fost coleg de celulă de aviație cu comandantul Grupului 9 Vânătoare - căpitan erou Alexandru Șerbănescu, după care, dislocat pe Popești-Leordeni a fost dotat cu avioane Messerschmitt 109 G și IAR 80. În anul 1950 a fost somat să se mute de pe aerodromul Popești-Leordeni pe aerodromul Clinceni.

Ce se întâmpla de fapt?

Se înființează o Divizie de aviație reactivă, Divizia 23 Aviație, căreia îi cunoașteți istoria, dar în paralel se formează unități care se dislocă pe teritoriu, având comandă și încadrare totală rusească. Astfel că la Deveselu se instalează un regiment rusesc, la Craiova se instalează un regiment rusesc, iar comanda Diviziei rusești se instalează pe Popești-Leordeni de unde a fost mișcat Regimentul 1 Aviație, ulterior Regimentul 226 Aviație.

În aceste condiții, pe locația Deveselului se găsea un regiment rusesc.

Prin înființarea Diviziei 66 care era numai în statele de organizare, având comandant de divizie pe locotenent colonelul Tău, având șef de stat major pe domnul general Niculescu care și-a anunțat prezența, nu știu dacă este prezent în sală, se hotărăște să se treacă la însușirea tehnicii noi.

Astfel că 85 la sută din personalul Regimentului 226 Aviație-Vânătoare care se găsea pe Clinceni, începe trecerea pe această tehnică nouă. Concomitent, se face dislocare de către ofițeri de stat major, ofițeri navigatori să învețe dirijarea din punctul de comandă al Diviziei 66, și așa se face că în anul 1952 în luna martie întâlnim pe fosta Bază aeriană Deveselu Regimentul 206 Aviație-Vânătoare cu reacție care avea în dotare Mig -15, comandant de regiment fiind căpitanul Daniel Mălăescu.

Acest Daniel Mălăescu care, de fapt, a executat primul zbor cu avionul Mig -15, este fostul Daniel Mălăescu comandantul Escadrilei 1 din

Regimentul 1 Aviație Vânătoare, care a fost detașat la regimentul nou înființat până la ultimul soldat, cu organizare identică cu a regimentului rusesc, și se desfășoară împreună activitatea începând din luna mai până în luna octombrie când regimentul este pus pe roate, se face predarea avioanelor rusești către regimentul românesc și de atunci începe să funcționeze Divizia 66 Aviație-Vânătoare, am notată și o dată aici, este vorba de luna octombrie 1952.

În 1953, după ce se termină pista betonată, regimentul se mută între 15 și 17 iulie, într-un secret desăvârșit, de pe aerodromul Clinceni pe Caracal-Deveselu.

Primul ofițer de serviciu pe regiment, domnul comandor Tache, este prezent aici în sală, să-l felicităm, de atunci și-a desfășurat activitatea în Regimentul nostru, și ulterior în eșaloanele superioare...

Nu mai punctez pentru că ar însemna să nedreptățesc pe cineva. Sunt prezenți în sală domnul colonel Susai - comandant de regiment în această perioadă, domnul comandor Adămiță... Domnul comandor Adămiță cu avionul Mig 19 PM 021, din cauza stagnării unui motor a executat prima catapultare reușită pe aerodromul Deveselu. Se găsește în mijlocul nostru să-l felicităm!

De asemenea, se găsește în mijlocul nostru domnul general maior Domnu Vasile, să-l felicităm, domnul general inginer Domnu, sub a cărei îndrumare ca inginer de regiment s-a făcut primirea avioanelor Mig 21, s-a trecut la reorganizarea întregii activități de exploatare tehnică pe Aerodromul Deveselu, iar despre doamna inginer Domnu, noi care eram copii, era ingineră de la C.A.P-ul de la Comanca, dacă nu mă înșel. Felicitări pentru familia Domnu!

Avem, de asemenea, lângă noi, pe domnul comandor Măgdălinoiu și pe domnul comandor Popa Aristotel de la Bacău, să-i felicităm!

În materialele care vă vor fi puse la dispoziție veți observa felicitările medaliile care le-a obținut domnu Măgdălinoiu pentru realizarea celor 4 000 - 5 000 de ore de zbor cât se zbura pe vremea aceea, pentru aterizarea pe aerodromurile Dobroslavăț, pentru realizarea programului de pregătire pentru luptă în zbor.

De asemenea, amintesc aici executarea grupelor de tragere, și mi-a făcut plăcere să amintesc aici... de fapt, înainte la 12 martie 1968, pentru prima dată, piloții Escadrilei a 3-a încep zborul cu avionul Mig 21F13.

Comandant de escadrilă era colonelul Oprescu, dar dintre dânsii dintre locotenenții de la acea vreme, la anul facem 45 de ani de la primul zbor cu avionul Mig 21 F 13, să-i felicităm pe locotenenții de atunci care sunt prezenți în sală, domnul locotenent Marinache și domnul locotenent Tănăsescu domnii comandori actual.

Domnul maior Măgdălinoiu, care între 14-15 iulie 1970 la aplicația Delfin '70, împreună cu coechipierii săi au executat interceptările cele mai bune din Tratatul de la Varșovia.

Mă opresc aici, au fost grupe de trageri, poate numai din ultima grupă, că au fost grupe din doi în doi ani de zile, să-i felicităm pe cei prezenți: domnul general Constantineanu, domnii comandori Calcișcă, Mihai, Mândru, Florea, Bujor. De fapt, au fost în fiecare an în grupele de trageri.

Închei reamintindu-vă că Deveselu a devenit, în timp, unul din pilonii de bază ai aviației militare, de aici au plecat spre alte regimente de vânătoare, spre comandamente de Mari Unități, departamente și instituții instructori de zbor, comandanți, ingineri, navigatori, stat majoriști.

Ei au dus mai departe devotamentul pentru zbor, iubirea pentru aviație, respectul pentru om, înrâncenarea pentru muncă.

De ce Deveselu?

După terminarea războiului și semnarea Tratatului de pace, la 10 februarie 1947, în România s-a trecut la reducerea drastică a efectivelor armatei, desființarea unor Mari Unități și Unități inclusiv din aeronautică. Pentru aviație, articolul 11 din Tratat, autoriza România să dispună de maxim 100 de avioane de luptă. Tratatul de pace a fost considerat injust. S-au făcut propuneri pentru modificarea clauzelor aeriene conform art. 19. Toate au rămas propuneri. Dintr-o dată apar modificări substanțiale: Comandamentul Aeronauticii devine Comandamentul Aviației, Grupurile de aviație devin Regimente, iar Flotilele devin Divizii. Pe lângă regimente se constituie detașamente de spate, denumire care se schimbă în BDA (Baze de deservire aerodrom), iar apoi în BTA (Baze Tehnice de Aerodrom). Apar în țară avioanele cu reacție. Se mărește numărul celor școlarizați pentru aviație. Stagiul militar pentru armele aviație și marină crește de la 2 la 3 ani. Sunt îmbunătățite normele de hrană. Cresc clasele de salarizare la personalul aeronautic. Se construiesc aerodroame noi, în special betonate. Au loc dislocări permanente de regimente dinspre estul către vestul României. De ce toate acestea ?

STALIN A DECIS. LAGĂRUL SOCIALIST SE ÎNARMEAZĂ.

Între 9-12 ianuarie 1951, Stalin i-a convocat pe responsabili politici și militari ai Poloniei, Cehoslovaciei, Ungariei, României și Bulgariei. Au fost prezenți principalii consilieri militari și politici din țările amintite. Din partea României au participat Gheorghe Gheorghiu-Dej și Emil Bodnăraș. În foarte scurta cuvântare de deschidere a lucrărilor, Stalin a spus: „În ultima vreme s-a creat părerea că Statele Unite sunt o putere de neînvins și că sunt gata să pornească al treilea război mondial. Dar în realitate s-a dovedit că Statele

Unită nu numai că nu sunt gata să pornească al treilea război mondial, dar că nu sunt în stare să facă față unui război mic cum e cel din Coreea. Este clar că SUA nu sunt gata și că le mai trebuie câțiva ani pentru a se pregăti

Stalin le-a ordonat participanților ca, în intervalul menționat (doi-trei ani) să „creeze armate moderne și puternice... complet gata de luptă” încheind cu două lucruri esențiale: „pe lângă aviația reactivă, de vânătoare trebuie și aviație de bombardament pentru atac, și răgazul de doi - trei ani nu este pentru a munci ci pentru a ne înarma și a ne înarma bine”.

Emil Bodnăraș a fost însărcinat de Stalin să pună bogățiile și potențialul uman al României la dispoziția puterii sovietice, pentru a deveni o bază logistică de pornire în cel de al Treilea Război Mondial, planificat pentru iunie 1953. În acest scop: Uzinele de armament au fost repuse în funcțiune; au fost adoptate măsuri speciale pentru finanțarea și construirea obiectivelor strategice stabilite de Stalin. În anul 1951 începe construirea cazematelor pe litoralul Mării Negre; începe construirea aerodroamelor în regiunile limitrofe Yugoslaviei. La 15.03.1952 generalul Ioan Eremia este numit prim-adjunct al Ministrului Apărării Naționale și desemnat să preia o parte a lucrărilor de fortificații și construirea aerodroamelor. În diferite locuri din Munții Carpați, apar lucrări săpate în stâncă, destinate sectorului logistic al armatei. Se prevede consolidarea tuturor podurilor și viaductelor pe traseul Ungheni-Timișoara. Pentru comandamentul Armatei Ucrainiene, Bodnăraș avizează și supraveghează pe Dealul Cocorilor, lângă Câmpulung Moldovenesc, construcția unei școli pe meleagurile sale natale, între Capul Satului și Podul Bucătarului. Este vorba de complexul edilitar unde astăzi e adăpostit Colegiul Militar Liceal "Ștefan cel Mare"; După același proiect s-a ordonat construirea unui complex arhitectonic la Bârlad, în vederea plasării acolo a Comandamentului districtului militar Odesa și a Cartierului General al Armatei a XIV-a, din Transnistria. Pentru a ascunde adevăratele intenții, se spunea că acest complex edilitar va fi utilizat pentru a putea muta Liceul Militar de marină, de la Țiglina-Galați, pe malurile Bârladului.

Atacarea prin surprindere a Occidentului nu a trecut din planurile de stat major în realitatea câmpului de luptă, deoarece, în noiembrie 1952 americanii au testat bomba cu hidrogen. În luna martie 1953 dictatorul Stalin a murit. Opinia că moartea lui Stalin a fost provocată, e confirmată, implicit de un document KGB cu circuit închis, ultra secret, în care se detalia dispariția subită a tiranului de la Kremlin. Așa ia naștere aerodromul Deveselu.

Pe el își începe activitatea Regimentul 206 Aviație Tacticală la 10.03.1952. La 20.05.1952, pe aerodromul Deveselu, căpitanul Mălăescu Daniel a fost primul pilot român care a zburat în simplă comandă avionul de vânătoare cu reacție MIG-15. Devenind operațional, Regimentul 206 Aviație Tacticală se dislocă de pe aerodromul Deveselu pe aerodromul Ianca.

Pe 17 iulie 1953 pe aerodromul Deveselu sosește Regimentul 226 Aviație Vânătoare cu reacție. Regimentul 226 luase ființă la 1 februarie 1952, absorbind personalul Regimentului 1 Aviație București și zburătorii Grupului 9 Vânătoare. Începe trecerea pe avionul sovietic La-9. Intrând în dotare avionul IAK-11 se întrerupe trecerea pe La-9 și se începe trecerea pe IAK-11. Sosește Mig-15 și regimentul ia denumirea de Regimentul 226 Aviație de Vânătoare, la 1 ianuarie 1953. În toată perioada de iarnă a anului 1953 personalul navigant și tehnic a executat cunoașterea avioanelor IAK-11 și Mig-15.

Zborul pe aerodromul Deveselu de către Regimentul 226 Aviație Vânătoare a început la 28 august 1953.

Deveselu a fost gazda aviației pe aerodromul Deveselu între 1952 și 2002. Au fost zburate sute de mii de ore de zbor pe avioanele MIG-15, MIG-19 și MIG-21. Deveselu a devenit în timp unul din pilonii de bază ai aviației militare. În timp, a fost creată o punte între comunitatea locală și unitatea de aviație. Pe de o parte, militarii au participat la viața economică, socială și culturală a localității, iar pe de altă parte localitatea și locuitorii ei au oferit oportunități pentru petrecerea timpului liber, pentru crearea unui climat de încredere și stimă reciprocă. Soțiile militarilor: inginere, profesoare, medici sau asistente medicale au contribuit la creșterea gradului de educație științifică și culturală a tineretului localității, la dezvoltarea stării de sănătate. Au fost create locuri de muncă de la bucătari, tâmplari, șoferi sau femei de serviciu la tractoriști, medici veterinari, subofițeri, maiștri militari și ofițeri. Suntem în 2012 și așteptăm scutul antirachetă. Unii se bucură. Alții sunt pesimiști. Vom trăi și vom vedea.

Comandor Nicola Tudor

Din presa vremii...

„Tatăl - plutonierul adjutant *Simion Roth*, tehnic de avion, de peste un sfert de veac pe același aerodrom, deservind, de la I.A.R.-ul 23 până la avioanele supersonice, toate tipurile care s-au perindat pe aici. Fiul - *Marius Roth*, elev al Școlii militare de maiștri de aviație „Traian Vuia”, a executat practica din anul II în unitatea noastră, împreună cu tatăl său. Această pasiune comună se concretizează în rezultate meritorii, atât pentru tată, cât și pentru fiu”.

Lăudabilă această cronică de familie.

***Apărut în ziarul APĂRAREA PATRIEI,
aprilie 1979***

“Mă încarc cu energie pentru încă o viață!”

General de flotilă aeriană Iosif BĂLAN
(Fost șef de stat major al regimentului și de Mare Unitate)

„Aici se putea zbura!”

În primul rând, mulțumesc organizatorilor și sponsorilor lor care au reușit să transforme ziua de azi în mai într-o sărbătoare. Este o zi în care sentimentele sunt deosebite. Mă întâlnesc cu atâția colegi, colaboratori, prieteni buni, încât mă încarc cu energie pentru încă o viață. Este și o zi nostalgică, pentru că-mi amintesc că pe acest aerodrom zburau într-o zi mai mult

avioane decât are țara acum. Și erau mai mulți piloți clasa I decât va avea România, probabil, în următorii zece ani. Într-o singură zi, pe acest aerodrom au evacuat 36 de avioane, în 20 de minute. Când va mai strânge România atâtea avioane?

Și încă un paradox, ca să nu fiu prea lung: un aerodrom proiectat și desenat de ruși, va fi dotat cu rachete americane. Cât au așteptat, sau au așteptat, unii dintre noi, să vină americanii!... Acum sentimentele sunt destul de triste că vin, și nu știm ce pățim după ce vin. Probabil, avantajele aduse vor fi infime pentru riscurile create!

Totuși, într-o zi aniversară, într-o zi de mare sărbătoare pentru aviație, măcar cei tineri să afle că pe acest aerodrom erau atâția oameni care au suflet și pregătire, încât orice plan de antrenament se realiza. Indiferent de vreme, de aici tot se zbura!

Vă mulțumesc!

General de flotilă aeriană, **Bălan Iosif**

“...eroii anonimi ai reușitelor aviației...”

Comandor Ilie Dumitrescu

Doamnelor, domnilor, stimați colegi, dragi camarazi!

Ca un veteran la înființarea acestui regiment 226 aviație, vă pot spune multe lucruri, care de altfel au fost arătate, însă cu mici erori, dacă nu, câteodată, cu mari erori.

Vreau ca de la această tribună, în primul rând să mulțumesc organizatorilor că m-au invitat la această mare sărbătoare, unde mă simt ca acum șaiszeci de ani.

Sunt fericit că mă aflu între colegii mei!

Aș vrea să scot în evidență pe domnul comandor Izbașa Ilie. Este veteranul acestui Regiment de vânătoare 226, Regimentul 91 aviație, fost comandant de escadrilă, de care mă leagă amintiri vii. Este un adevăr irevocabil că noi, generația care suntem în această sală, am scris o pagină de istorie în aviația modernă a României și avem plăcuta misiune de suflet de a ne menține spiritul și amintirile, dar și să cultivăm în memoria și între pasiunile tineretului această inconfundabilă meserie de aviator pe care perfecțiunea, măiestria și dăruirea o ridică la rang de artă.

Subliniez cu satisfacție că piloții, tehnicienii, dar și celelalte categorii profesionale din angrenajul regimentului au depus o sânguință enormă pentru a ajunge la un grad de pregătire superior pentru ca piloții să execute zboruri în siguranță, în toate condițiile meteo, ziua și noaptea. Această pagină glorioasă a fost scrisă de noi și de colegii noștri și cu sânge, și nu trebuie să-i uităm niciodată, să le cinstim memoria și să-i avem treji în conștiințele noastre. Aș vrea să rostesc doar câteva nume: e vorba de locotenentul major Pop Victor care a căzut la datorie pe când încerca un avion fiind în poziție de alarmă. De asemenea, pe Golescu Dumitru, Chelețeanu Aron, Stoff Atila, Neagoe, Iliescu Marin, Chitea, Indrie Mihai, Radu, Zaboș Francisc, Ciofu T. Radu, Vasilescu Vasile, Brișcă Gheorghe și ultimul pe listă, e vorba de Mihai Ștefan.

Pentru aceștia să păstrăm un moment de reculegere, iar cei care au darul scrisului și se ocupă de istoria aviației, să consemneze aceste fapte de arme, să evidențieze acești eroi. Ei sunt eroii noștri, care au căzut la datorie pentru a apăra spațiul aerian al țării.

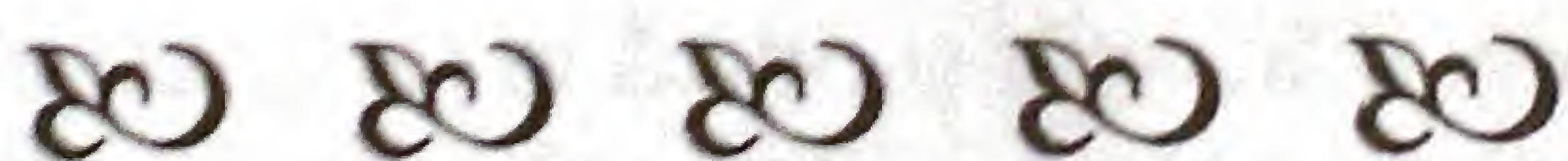
În ceea ce privește istoria Regimentului 226, așa cum s-a spus,

acesta a luat ființă pe Clinceni. Dintre veterani, am menționat pe domnul comandor Izbașa, pe domnul comandor Tache...

Avem destui eroi care au contribuit la ridicarea acestei unități pe noi trepte de pregătire. V-aș ruga să nu uităm că aici a fost primul avion supersonic, Mig-ul 19. În anul 1958, pe 4 martie, a avut loc prima decolare cu acest tip de avion, fapt ce a constituit o mândrie pentru aerodromul Deveselu pentru țară.

N-am vorbit nimic și nu se vorbește despre aceste momente importante din viața acestei unități. Nu s-a vorbit nimic despre prima escadrilă de frunte din Comandamentul Aviației Militare, care tot la Deveselu a fost, a fost Escadrila I, dar și alte lucruri care trebuiesc reamintite pentru că noi am scris istoria și noi trebuie să imprimăm și tineretului acest spirit. Dacă nu cunoaștem trecutul, nu putem trăi prezentul și nu putem merge în viitor. Astea e părerea mea, și v-aș ruga cu toată convingerea să nu uitați nicio clipă pe cei care și-au adus contribuția la constituirea Regimentului 226 aviație vânătoare, mai târziu Regimentul 91.

Nu trebuie să uităm tehnicienii și să le subliniem rolul major în desfășurarea misiunilor de pregătire de luptă, în zbor și la sol. Ei sunt cei care au îndurat frigul, mizeria pe aerodroame, riscul în poligoane, au conceput cu știință și dăruire în slujba aceluiași ideal: pentru ca piloții să-și îndeplinească misiunile de luptă ireproșabil, în condiții de securitate maximă. Să nu se uite asta niciodată! Sunt eroii anonimi ai reușitelor aviației, substituiți, metaforic chirurgilor, arhitecților, dar și minerilor de suprafață.

Om și câmpie, cer și iubire

„Deveselu, unitatea sufletului meu, unitatea care m-a făcut OM. Niciodată nu voi uita că cei mai frumoși ani ai tinereții mele și ca pilot, i-am petrecut în Câmpia Romanaților”.

General de Flotilă Aeriană av.
CONSTANTINEANU CONSTANTIN

„Pentru majoritatea oamenilor, cerul înseamnă limita. Pentru acei care iubesc aviația, cerul înseamnă acasă”.

Charles Lindbergh

Onorați invitați, stimați camarazi,

În primul rând vreau să încep cu **Hristos a înviat!**, să ne amintim că suntem în sărbătorile de după Paști.

Dintre cei care nu mă cunosc, sunt general maior ing Vasile Domnu, membru ARPIA și vicepreședinte în conducerea centrală a ANCMRR, fost combatant în Baza aeriană

Deveselu din 1968 până în 1975, '68 după absolvirea Academiei tehnice militare, specialitatea avion motor, am fost numit în funcția de inginer șef de escadrilă la E. III încadrată cu avioane Mig 21 F. 13, apoi locțiitorul inginerului șef pentru reparații și șef al STRL (serviciul tehnic pentru reparații și lucrări), iar din anul 1969 inginer șef de regiment și locțiitor tehnic al Comandantului de regiment până în 1975, când am fost mutat la Direcția tehnică a Comandamentului Aviației Militare ca responsabil pentru aviația supersonică, și apoi expert în diferite structuri ale M.Ap.N. în domeniul înzestrării și exportului de tehnică aeronautică și industria de apărare de unde am și ieșit la pensie, în 1995.

Sunt profund impresionat de preocuparea aviatorilor din garnizoana Caracal pentru a omagia ceea ce a reprezentat cariera lor militară, viața de aerodrom, și nu oriunde, ci pe aerodromul Deveselu, unde noi, participanții de azi la această activitate, ne-am însușit sintagma "la noi la Deveselu", și regretul profund pentru cei care au trecut în escadrila din ceruri, în care, mai devreme ori mai târziu, vom ajunge cu toții.

Cei care au venit și au trecut pe la Deveselu, zburătorii, tehnicienii sau cei care au deservit aerodromul, au învățat ce înseamnă respectul pentru zbor și înțelepciunea lui față de profesie și împătimitii ei, față de avion și răspunderea imensă pentru fiecare misiune executată în spațiul aerian.

Vă rog să-mi permiteți, ca reprezentant al conducerii centrale a Asociației Naționale a Cadrelor Militare în Rezervă și Retragere, în numele și din însărcinarea Biroului permanent al acesteia, să adresez un salut cordial tuturor membrilor Filialei, tuturor aviatorilor, precum și distinșilor invitați care onorează cu prezența festivitatea de astăzi.

Stimați camarazi, am ascultat cu atenție materialele prezentate de

bravii reprezentanți ai aviației militare, distinșii comandanți militari care au condus cu competență activitatea aviației militare și mi s-a întâmplat convingerea, cunoscută de altfel la nivel central, că aviatorii caracaleni membrii filialei ARPIA constituie o puternică formațiune, cu membri serioși preocupați permanent de desfășurarea unei activități eficiente în sprijinul colectivității sub deviza PATRIE, ONOARE, DEMNITATE!

Doresc să scot în evidență devotamentul și seriozitatea de care au dat dovadă aviatorii și pensionarii militari din garnizoana dumneavoastră, față de zonele sinistrate în această iarnă, de ajutorul material și financiar acordat.

Apreciez în mod deosebit efortul, priceperea și capacitatea organizatorică a conducerii Filialei ARPIA, și rezultatele obținute, pentru care eu nu pot decât să o felicit. Cu deosebit respect, vă adresez calde mulțumiri pentru activitatea pe care ați organizat-o și vă doresc succes în munca de viitor, sănătate, prosperitate și un trai mai bun!

Vă mulțumesc pentru atenție!

Trepte spre cer

"Spiritul Regimentului 91 Aviație Vânătoare cu 25-30 de ani în urmă, seriozitatea și maturitatea personalului; interesul acestuia pentru pregătirea profesională; spiritul de lucru în echipă; tăria de a suporta și traversa greutățile și neîmplinirile, dar în primul rând: dragostea pentru zbor, armă specialitate. Cu nostalgie, dar cu multă siguranță îmi amintesc de locul în care am făcut primii pași în cariera militară și de oamenii săi minunați"

General de Flotilă Aeriană av. **RĂPAN FLORIAN**

"Dacă Dumnezeu ar fi vrut cu adevărat ca eu să zbor, m-ar fi ajutat să ajung mai repede la aeroport".

George Winters

“Adevărații profesioniști ai armatei române”

IUBIRE DE NEAM, DRAGOSTE DE ȚARĂ!

Cu respect și considerație mă înclin în fața tuturor, de la soldați, civili la comandanți, ce de pe aerodromul Deveselu au apărat "SUVERANITATEA AERIANĂ" a României cu dăruire, abnegație, patriotism, chiar cu sacrificiul suprem, indiferent că au fost aviatori, radiolocatoriști, artileriști antiaerieni.

Tot personalul din cele patru unități dislocate în garnizoana Deveselu a executat, de multe ori în condiții grele din punct de vedere material, social (lipsa de locuințe, lipsa de servicii pentru soții, transportul urban), pregătirea la sol și în zbor conform specialităților militare existente, serviciul de luptă permanent în toate condițiile de anotimp și vreme, zborurile de instrucție planificate, antrenamente, aplicații interne și internaționale cu calificative foarte bune, a asigurat logistica acestor activități.

După cum știți, după cel de-Al doilea război mondial, radiolocația a evoluat pas cu pas, de la posturile de pândă și ascultare a avioanelor care survolau spațiul aerian al țării, la un sistem de cercetare bine pus la punct, organizat pe subunități, unități și mari unități radiotehnice, raza de acțiune (descoperire) a unui radar făcând saltul de la 60 de km în anii 1950, la aproape 600 de km în anii 1980.

În perioada aprilie - mai 1952, pe aerodromul Deveselu ia ființă o companie radiotehnică cu un radar P-3 de construcție simplă, care urma să deservească acțiunile de luptă ale unității de aviație, comandant fiind căpitanul Lupu Ion.

La data de 10.10.1953 ia ființă în punctul "ÎNDEPĂRTATA" POSTUL RADIOTEHNIC Caracal având în înzestrare radarele mai complexe, de game diferite P20, P18, PRU10 cu misiunea: executarea cercetării prin radiolocație și asigurarea informațiilor necesare unității de aviație.

În baza ordinului nr.74/25.07.1955 al M.F.A. s-au înființat TRUPELE RADIOTEHNICE având în subordine, alături de alte unități și formațiuni, și BATALIONUL 423 RADIOTEHNIC CRAIOVA, ce avea în structură și cele două posturi radiotehnice Devesel și Caracal, comandate de căpitanul Georgescu Oprea.

După anul 1968, în urma reconsiderării concepțiilor doctrinare privind apărarea aeriană a României, s-a trecut la dezvoltarea sistemului radiotehnic, în mod unitar, pe toată adâncimea teritoriului național și pe toate direcțiile. Astfel, cele două posturi radiotehnice sunt înglobate în NODUL 2 RADIOTEHNIC DEVESELU din organica Brigăzii 41 Radiotehnice, cuprinsă împreună cu celelalte unități de aviație, artilerie antiaeriană, rachete antiaeriene în structura DIVIZIEI 34 Ap. A.A.T.

Datorită înzestrării cu radare și complexe de radiolocație moderne cresc posibilitățile de asigurare a acțiunilor unității de aviație pe toată raza de acțiune a avioanelor cu care aceasta a fost dotată. Se fac investiții deosebite pentru dislocarea unității de radiolocație într-o nouă poziție, în apropierea municipiului Caracal, poziție pe care o ocupă împreună cu punctul de comandă al unităților de aviație și artilerie antiaeriană în perioada 1992-1994. Batalionul 91 Radiolocație, batalion de rangul 1 a fost comandat de: col. MAREȚI IOAN, col. DRĂGHICI CONSTANTIN, col. ing. BULETEANU ION, lt. col. Ing. TRANCĂ SAVU, lt. col. ANDRONESCU GHEORGHE, îndeplinindu-și toate misiunile de supraveghere aeriană, înființarea centrelor politico-militare despre evoluția situației aeriene interne și internaționale, asigurarea datelor de radiolocație necesare îndeplinirii misiunilor de luptă de către R. 91 Av.V. V.B (Gp. 91Av.V.V.B.), Divizionul 632 Artilerie antiaeriană până la desființarea lui în anul 2004 împreună cu celelalte unități din garnizoana Deveselu.

Gradul de complexitate al tehnicii de radiolocație și specificul muncii desfășurată pe timpul executării serviciului de luptă permanent, antrenamentelor, aplicațiilor și activităților de asigurare a acțiunilor de luptă ale aviației de vânătoare și artileriei antiaeriene, au contribuit din plin la formarea celor care au muncit în această unitate ca adevărați profesioniști ai armatei române, mulți dintre ei ajungând comandanți de unități, în statele majore și serviciile tehnice ale diverselor eșaloane, în învățământul superior militar, în industria națională de apărare, în structurile centrale ale M.Ap.N.

Apreciez cooperarea permanentă cu organele locale ale administrației de stat din Caracal și Deveselu.

Ca și camarazii lor de arme din ARMATA ROMÂNĂ, aviatorii, radiolocatorii, artileriștii antiaerieni au contribuit deplin la apărarea independenței, suveranității, integrității teritoriale a României în crezul lor suprem "IUBIRE DE NEAM, DRAGOSTE DE ȚARĂ!"

Colonel (r) inginer ION BULETEANU

Reîntregirea

Informație, cultură și dezvoltare

Președinte Fondator: Vasile Bujor

"Vestimentul al
culturii de înaltă
clasă"
Vasile Bujor

Preț: 1 LEU

Redactor Șef: Costel Vasilescu

Anunțuri și Mică publicitate: Gratuit • Nr. 18 • Iunie 2012

ONORUL REÎNTREGIRII

Este un privilegiu a ne alătura Comitetului de organizare **A'VIS '60** și a fi mesagerii gândurilor de bine la ceas aniversar adresate tuturor celor care s-au contopit cu aviația și au iubit zborul transformând dragostea de libertate, înalt și vis în medalion de suflet, poposind într-o clipă a lui 2012 pe meleagurile care le-a dat imbold și i-a desăvârșit, spunându-le **BUN VENIT PE PĂMÂNT ROMANAȚEAN!**

Aniversarea a 60 de ani de la înființarea Aerodromului Deveselu este un moment de bilanț, de reflecție și amintire, prezența în număr impresionant a celor care i-au scris istoria cu efort și elan, cu imaginație și renunțări, cu transpirație și risc, cu zbucium, căutări și freamăt creator le reliefează caracterul, inteligența, spiritul de echipă, dragostea de oameni și adevăr, și de aceea, stimați oaspeți de onoare, **REÎNTREGIREA VĂ PREZINTĂ ONORUL!**

Nu putem uita că pământul romanațean a fost stropit deseori cu lacrimile dumneavoastră, că a fost semănat cu osemintele confrăților care s-au jertfit prematur pe altarul dorului de aripă, asemenea lui Icar, destinul transferându-i prematur în escadrila din ceruri. Lor, omagiul nostru și recunoștința veșnică a generațiilor ce vin!

Comitetul de organizare A' VIS '60 este recunoscător gândurilor și gesturilor dumneavoastră înțelepte participând la o construcție de suflet a unei idei și al unui ideal al reîntregirii aviatice, începutul fiind anevoios, ca al tuturor proiectelor mărețe, iar perspectiva de substanță.

Fiți sănătoși, tari, cu speranță. E numai începutul!

Reîntregirea

20.05.1952 DEVESELU

PRIMUL PILOT ROMÂN CARE A ZBURAT ÎN SIMPLĂ COMANDĂ AVIONUL DE VÂNĂTOARE CU REACȚIE MIG-15

Daniel Mălăescu s-a născut la 11.08.1931, la București. În perioada 1946-1948 a lucrat ca desenator tehnic la Uzinele „Steaua Roșie” din București, timp în care, urmând și cursurile Școlii de zbor cu motor de pe aerodromul Clinceni, a obținut brevetul de pilot de turism.

Începând cu 15.11.1948, Mălăescu Daniel a devenit elev al Școlii de Ofițeri Naviganți Aviație pe care, la 15.05.1950 a promovat-o cu gradul de locotenent aviator. A fost repartizat la Regimentul 1 Aviație Vânătoare din București unde, la 15.06.1951, a fost promovat în funcția de comandant de escadrilă. Ca urmare a rezultatelor de excepție, avansat la gradul de căpitan aviator, Mălăescu Daniel, la 15.02.1952, a fost numit comandant al Regimentului 206 Aviație Vânătoare, dislocat pe aerodromul Deveselu și dotat cu avioane cu reacție MIG-15.

Făcând trecerea pe un asemenea aparat, la 20.05.1952, de pe aerodromul Deveselu, căpitanul aviator Mălăescu Daniel a fost primul pilot român care a zburat în simplă comandă avionul de vânătoare cu reacție MIG-15. În aceeași zi, pe același aerodrom, au mai ieșit la simplă comandă pe acest tip de avion, căpitani Nicolae Adrian, Nicolae Borzea, Gheorghe Gherghina și căpitanul-comandor Tâu Ion, toți din promoția de ofițeri 1950.

Iată cum este surprins acest eveniment de presa vremii:

Decolează Mălăescu

Aviatorii sunt ca și țăranii, mereu cu ochii spre cer. Ei vor să se convingă cum este vremea, știind că se aseamănă cu destinul ce se poate schimba de la o oră la alta.

Meteorologii, deși nu se mai luau după semnele băbești, cum ar fi paie din gura porcului sau zgâriatul picioarelor scaunelor de către pisici, cu toată aparatura lor modernă, tot nu puteau renunța la tradiționala formulă de prognozare a vremii, specificând fiecare dată ca probabilă. De aceea, mulți din precizările lor nu se potriveau cu realitatea. Cei planificați să decoleze mai în glumă, mai în serios, le ziceau mincinoși. S-au potrivit spusele lor cu realitatea în acea dimineață de început de vară. Prevederile meteo veneau ca o mănășă condițiilor timpului care se vedea în jurul orizontului. Cerul era albastru, fără vreo urmă de nori. Cele trei jumătăți de sferă ale anemometrelor parcă au fost coborâte din vârful catargului și puse sub un clopoc de vid. Erau atât de nesimțitoare, încât nu înregistrau nici măcar respirația pământului. Pe sub cireșii din fața Punctului de Comandă, petalele florilor scuturate descriau parcă ochiuri de zăpadă.

Aerodromul Deveselu apărea ca o grădină. Covorul de iarbă, țesut măiestrit cu flori mărunte de câmp, albe și albastre, aștepta prima coasă. Pe bretele din preajma pistei de beton luceau, ca niște bijuterii în soarele care se săltase cătinel de linia orizontului, cele câteva MIG-uri 15 venite de departe. Cine ar fi bănuir că acest tip de avion va avea o mare longevitate și că de numele lui se va lega destinul multor piloți, care vor ajunge temerari luptători aerieni. Nu se împlinise nici un an de când maiorul Răican a decolat de pe lanca cu un IAK-23, devenind primul rectorist al țării, și pilotul Dumitru Balaur, cu un asemenea avion, îndeplinise cu succes prima interceptare de noapte, că MIG-ul 15 a aterizat pe aerodromul Deveselu. Se cerea să se facă trecerea pe acest aparat. Întrebarea era: cine va sparge gheața? Chiar și Nostradamus, dacă s-ar fi încumetat să prezică destinul fiecăruia dintre cei chemați pe aerodromul Deveselu, n-ar fi fost luat în seamă.

Din selecta garnitură făceau parte Ion Văleanu, înalt și mlădios ca o trestie, al cărui nume va avea o mare rezonanță în lumea aviatorilor; Adrian Nicolae, coleric și libertin, care atunci când i se vor tăia aripile, vocea lui baritonală îl va ajuta să zboare pe lungimile de undă, devenind crainicul radiodifuziunii; Ioan Tău, bine legat, roșcovan și îndrăgostit de militărie ca un mic comandant de trupă, ce va deveni comandantul aviației; Nicolae Borzea, arătos ca un gladiator, cu părul numai inele, care va duce pe umeri răspunderea inspectorului de pilotaj al comandamentului; Daniel Mălăescu, suplu, cu frizura linsă, de culoarea inului topit, cu fața rotundă, cu vorba domoală, studios și sigur pe ceea ce știa. Deși avea mărunțul grad de căpitan, el deținea funcția înaltă de comandant de regiment. Îl avea ca locțiitor pe locotenentul Gheorghe Gherghina, mai mărunț cu aproape un cap decât șeful lui. Acesta părea un adolescent zâmbăreț lăsând să i se vadă dinții tăietori puțin încălecați. El avea să fie delegat în 1958 la banchetul de adio dat pe aerodromul Cocargeaua cu ocazia plecării din țară a aviatorilor sovietici.

Mai târziu, în gradul de general, va conduce destinul unei mari unități. Era prezent și locotenentul major Zubcov, comandantul regimentului de la Craiova. Era recunoscut ca bun organizator, inteligent, dornic să fie mereu în față, obsedat mai mult să dea din coate pentru a prinde grade și funcții. Era guraliv, dar vorbele lui aveau de fiecare dată o anumită țintă. Golit de sentimente, iubindu-se doar pe el, săpa pe oricine credea că îi stătea în cale. El, care din întâmplare purta un nume slav și care, tradus, însemna Dințescu, considera și acest lucru în favoarea lui. Dintre toți cășunase pe colegul lui egal în funcție, crezând că era cu o jumătate de pas înaintea sa. După ceea ce i se învârtea în cap, Mălăescu era moale ca și numele care i se trăgea de la mămăligă.

Nici în aviație nu erau numai îngeri. Oare cum ar fi arătat cerul cu o singură stea și pământul populat numai cu oameni de caracter?

Poate că tocmai datorită acestei coloraturi e frumoasă viața. Nu se poate ca această însăilare de vorbe otrăvite să nu ajungă și la urechile lui Mălăescu. Acesta, cu inima lui largă, zâmbea cu indiferență, convins că numai oamenii vii sunt pizmuiți și că doar cei morți sunt lăsați în pace Domnului.

Toți erau brevetati piloți de război și, deși pilotaseră IAR-80-ul, până la apariția avionului cu reacție, se dădeau mari zburători. Amăgire de liceen. Aviația nu se termină cu un tip de avion. Nimeni nu iese la pensie de la manșa unui singur aparat. După cum spunea Cartea, MIG - 15 zbura cu o viteză aproape dublă ca a avionului IAR-80 și putea să urce la 15200 de metri. Era echipat cu scaun de catapultare și era capabil să îndeplinească misiuni de noapte. Cu cei 1075 de kilometri la oră cocheta cu supersonicele care nu mai erau doar în mintea și planșetele constructorilor. Abia când au luat la puricat notițele tehnice și piloții au fost luați în dublă de către instructorii sovietici, care aveau 15-20 de ani de pilotaj, ei s-au convins de diferența care exista între cele două aparate înaripate. După ce au fost frecați teoretic și practic, a sosit timpul să li se dea drumul la simplă comandă. Instructorii de zbor, deși străini, parcă știau de când lumea de dictonul generalului Ion Popescu Oiță, precum că avionul care decolează nu ține seama de virtuțile bunicilor, ale rudelor, de dosare personale, de grade și funcții, ci numai de mâna celui de la manșă.

Dimineata era liniștită, făcută parcă anume pentru aviatori începători. Pe măsură ce se apropiau de pistă, unde MIG-urile 15 erau gata pentru zbor, buna dispoziție și verva lor tinerească dispăreau ca și când ușa unui bimotor s-ar fi deschis și parașutiștii trebuiau să execute primul salt. Numai instructorii de zbor păreau mai degajați. Ei își făcuseră deja socotelile și nu trebuiau să bâjbâie cu aprecierile. Când grupul s-a oprit în preajma avioanelor, unul dintre instructori a ridicat brațul și degetul lui arătător s-a îndreptat spre pieptul pilotului Daniel Mălăescu, punând punct oricăror întrebări și variante. Și acea clipă mută va fi consemnată în cronica zborurilor simplu și lapidar: „Daniel Mălăescu este primul care a pilotat la simplă comandă un MIG- 15”.

Pilotul Zubcov, cu mari veleități, a rămas cu buzele umflate. Ciuru aviației cerne mereu, fără să se poticnească de vorbe menite să încurce cadența realității. Nici Zubcov nu a făcut pureci mulți la pista aerodromului. Vorba aceea, fiecare pasăre pierе pe limba ei.

Acest zbor a fost realizat acum 60 de ani de pe aerodromul Deveselu de către Daniel Mălăescu, comandant al Regimentului 206 Aviație Vânătoare.

Comandor av. (rez) **Nicola Tudor**
Ioan Cherecheș „Aerodrom și cer”

CE A FOST LA DEVESELU?

Aici, la o aruncătură de băț de Caracal, este situat AERODROMUL DEVESELU. Discutată, apreciată, controversată, această bază aeriană reprezintă un factor care nu poate fi exclus din ecuația zborului, apărării și aripilor românești.

Nu mi-am propus să realizez sau să copiez o monografie, ci doar să punctez câteva momente, secvențe care să reliefeze adevărata valoare, amplitudine și tărie a acestei unități militare speciale, surprinzând fenomenul la dimensiunea materială reală, și deopotrivă nivelul afectiv, profesional, uman al marii colectivități de aici.

Profit, în beneficiul cititorilor, de disponibilitatea și autoritatea unei voci a cărei măreție o dă profesionalismul, tenacitatea, curajul: **Comandorul Vasile BUJOR, pilot de vânătoare și încercare clasa I-a pe avioane supersonice, instructor de zbor:**

- Așadar, ce a fost la Deveselu?

- A vorbi despre aerodromul Deveselu înseamnă a evidenția o mare entitate, impresionantă chiar prin dimensiunile sale materiale și dotările specifice de o reală valoare și unicitate. Imaginați-vă numai o suprafață de aproape o mie de hectare, circa 200 corpuri de clădiri, 10 centrale termice, patru corpuri de gardă, pista de decolare-aterizare de 2.500 m lungime și 80 m lățime cu bretelele adiacente, capabilă să primească orice aeronavă din lume, hangare și laboratoare, cale ferată proprie, depozit de carburanți neegalat în toată Oltenia ca mărime și capacitate, prin care de-a lungul existenței a trecut spre exploatare combustibil din peste o mie de garnituri de tren, depozite de materiale, de armament și muniții, atât echipamente de infanterie cât și adevărate baze de adăpost, pregătire și exploatare a suficiente cantități de rachete de aviație, proiectile reactive, bombe de diferite dimensiuni și utilități. Zeci și zeci de săli de pregătire pentru personalul tehnico-ingineresc și de stat major, puncte meteorologice și moderne baze de pregătire fizică cu echipamente specifice, cu terenuri de antrenament și sală polivalentă, zeci de kilometri de artere și căi de circulație și acces, de conducte de alimentare cu apă și cabluri de comunicație, de liziere și șanțuri de apărare, poligoane de reglaje, antrenament și trageri reale cu mai toate categoriile de armament, puncte fixe și mobile pentru conducerea zborurilor, punct de comandă subteran cu toate facilitățile, unic în felul său, capabil să reziste și unei lovituri atomice.

Trebuie menționată existența complexului de învățământ și pregătire a personalului navigant - al piloților - unitate distinctă și distinsă prin dimensiune și mai ales prin valoarea intrinsecă și multifuncționalitatea sa, dotat cu aparatură de ultima generație, de ultima oră la nivelul anului 1980,

anul creării sale: simulatoare pentru toate instalațiile ce compun un avion de luptă, săli de analiză și instruire echipate cu toate sistemele necesare menținerii capacității de luptă și perfecționării unui pilot.

La Deveselu și-au satisfăcut stagiul militar, s-au pregătit, instruit și format pentru viață peste 50 de mii de tineri ai României, mulți rămânându-le în memorie trăiri inconfundabile.

Peste 600 de cadre au figurat în permanență pe statele de încadrare la Deveselu, de diverse grade și specializări: fie că se numeau aviatori, radiolocatoriști, artileriști, transmisioniști, geniști, chimiști, armurieri, piloți, șoferi, operatori și planșetiști, navigatori, laboranți, fotografi și parașutiști, specialiști în motoare și echipamente electrice, santinele desăvârșite la sol, străjuitori ageri ai cerului patriei. Cu toții au trăit și muncit sub același imbold al datoriei faptului împlinit, asemeni unei orchestre simfonice la pupitrul aflându-se marele dirijor: conștiința profesională. Nu-s cuvinte mari cele pe care le folosesc, ba chiar pălesc în fața evidenței, a statisticii: timp de aproape 20 de ani la Deveselu nu a căzut niciun avion, în condițiile în care în anii '70-'80 se efectuau peste 4.000 de ore de zbor pe an, cu trageri, exerciții de luptă aeriană, interceptări, însoțiri de aeronave prezidențiale, parade militare, participări la aplicații tactice multiarme, aterizări pe aerodroame din străinătate și trageri în poligoane internaționale, iar paleta este mult mai amplă, neputând să cuantificăm condițiile de muncă, pentru că niciodată aviația nu s-a făcut pe Calea Victoriei, ci pe câmpuri, în locuri izolate, pe frig, pe arșiță, ploaie, ninsoare, vânt, noaptea sau în zori.

Niciodată aviatorii nu s-au plâns, înfruntarea vicisitudinilor vremii constituind un mod de viață, acțiune, luptă și onoare, definindu-le caracterul.

Și nu oricare aviatori, ci cei de la Deveselu care, împreună cu colegii de la Mihail Kogălniceanu, de la Giarmata-Timișoara și Borcea formați patrulaterul de aur al aripilor românești, expresia eternă a gloriei, abnegației, devotamentului, atribute fără de care totul devine vis și automulțumire. La Deveselu depășirea pe sine a fost o caracteristică constantă. Un singur exemplu: într-o clipă, în 1977, 50 de piloți la manșa a 50 de avioane supersonice, amplasate în diverse poziții, au evacuat aerodromul simulând ieșire de sub lovitură, sub coordonarea atentă, milimetrică a tehnicienilor operatorilor și navigatorilor. De asemenea, în vara lui 1989 toată tehnica de luptă (avioanele cu toate utilajele și mijloacele de deservire) în 24 de ore a fost dislocate, staționate și puse în stare de disponibilitate totală pe aerodromul din Craiova, iar exemplele sunt nenumărate.

-Domnule comandor, devenise aproape celebră, mai ales pentru necunoscători, expresia: "MIG-urile 21 cad într-o veselie!". Ce opinii aveți?

- NICIDECUM! Și subliniez acest cuvânt cu trei linii roșii. MIG-urile 21 importate în anii '70 au fost avioane, creații de vârf ale acelor ani, avioane

exceptionale pentru vremea lor care concureau la egal cu realizările mondiale în domeniu. Avioanele nu se împart în vechi și noi, ci cele care zboară sunt numai BUNE DE ZBOR, nepunându-se niciodată în discuție calitatea și viabilitatea instalațiilor și echipamentelor și deopotrivă a controalelor de fond sau de rutină.

Întotdeauna MIG-ul 21 a întrunit toate condițiile de siguranță în zbor. Într-adevar, au fost momente în care au fost depășite tehnic în comparație cu creațiile de ultimă generație, mai ales în ceea ce privește aparatura de ochire, interceptare și navigare, dar asta nu a afectat securitatea zborului nicio clipă.

Este într-adevăr o aeronavă pretentioasă, exploatarea sa în zbor fiind patronată strict de prevederile manualelor de specialitate, de imperiul matematicii.

Este un avion de 8 tone care vine la aterizare cu peste 270 km/h. O viteză mare, nemaiîntâlnită astăzi, ce face să fie depășită numai de navetele spațiale, piloții acestora putând face antrenamente pe MIG-ul 21. Aceste dificultăți pot fi dominate numai cu pregătire, talent, măiestrie. Cine face rabat, plătește. Pentru că MIG-ul 21 face selecția, iar cei cu pregătire slabă nu rezistă, iar indisciplinaii răspund deseori cu viața. O expresie celebră, verificată: *"În aviație nu poți greși a doua oară"*, este, din păcate adevărată. Asta se pare a fi și cauza multor catastrofe aviatice. O spun și eu care am zburat peste o mie de ore pe MIG-ul 21 și știu ce vorbesc. Iar despre ce înseamnă o oră de zbor, despre seriozitate și risc, despre renunțări și sacrificii, despre tumultul și zbuciumul familiilor noastre, despre poezie și zbor, altădată...

- Nu pot să închei discuția domnule Bujor, curiozitatea umană și interesul profesional mă îndeamnă să vă întreb despre satisfacțiile profesionale și împlinirile dumneavoastră ca aviator?

- Faptul că vorbesc cu dumneavoastră acum, după ce am parcurs mii de misiuni de instrucție, antrenament, aplicații, trageri reale, oricare din ele petrecându-se sub spectrul noului și imprevizibilului, îmi dă o stare de ușurare și mulțumire, mulțumire ce o datorez lui Dumnezeu care m-a pus alături cu cei privilegiați. Pe de altă parte, am muncit mult, m-am antrenat și străduit, ca pilot, să nu ies din zona realului; am căutat să-mi cinstesc și prin fapte de arme înaintașii, pe străbunicul Bojor prefect de Covurlui, pe părinții mei care au suferit mult în zodia comunismului și au crescut trei copii cu mari neajunsuri. Nu sunt lipsit de modestie când afirm că sunt fericit că Dumnezeu, metaforic vorbind, m-a primit în imperiul înălțimilor, purtându-mi de grijă. Nu cuantific ce a fost cu precizie matematică, dar nu pot să omit misiunile de însoțire a aeronavelor prezidențiale, însărcinare de mare onoare și răspundere pentru că te constituiai în solul și ambasadorul țării tale, în care, pe de o parte lumea te aplauda, fericea și felicita, iar pe de altă parte,

conducătorul formației de însoțire maiorul Virgil Samfira, răcnea din la
bojoci: "Încă nu e perfect! Trebuie să te apropii de coechipier până-ți vezi
creștătura nitului de pe aripă!"; aplicațiile extreme în care am zburat pe fune
de munte în Cheile Râșnoavei, de cele șapte participări la trageri reale c
rachete în ținte în poligoane din URSS, în cele mai complexe condiții meteo,
dar și impuse de strategii Tratatului de la Varșovia, reușitele mele conducând
la gravarea numelui pe placa de onoare a marelui poligon din Astrahan, am
zburat sub gloanțe de tun și mitralieră în Decembrie '89, dar îmi amintesc de
zborurile ca instructor în care totdeauna am trăit emoțiile piloților din
promoțiile noi și generația tânără. Nu pot să-mi ascund satisfacția de a
reușit împreună cu colegii mei care formam detașamentul de zburători a
Escadrilei a III-a Deveselu performanța de a avea, toți, titlul de "pilot clasa I-a"
în anul 1981, fiind singura subunitate din aviația militară românească

Totodată, subliniez cu mare recunoștință și onoare că am avut parte
la rândul-mi, de oameni dedicați aviației și zborului, instructori, modele
desăvârșite, care au contribuit și la progresul și gloria aviației românești
căpitanul Raksi Alexandru de la Bobocu, instructor pe Mig-ul 15, de la care
am înțeles acrobația în formație, locotenentul major Mircea Dionisie cu care
am făcut trecerea pe Mig-ul 21 la Bacău, căpitanul Mișu Ionescu de la
Deveselu, un mare maestru în arta zborului și a principiilor pedagogice, și
mulți, mulți alții, către care conștiința mea se pleacă admirativ, cu magistrală
gratitudine. Iar întrebările tale, care-mi deschid albumul amintirilor, mă alungă
în zona nostalgiilor care mă copleșesc...Și să știi că este chiar plăcut, și
mulțumesc frumos!

Reporter Sabina-Elena VASILESCU

❧ ❧ ❧ ❧ ❧

„În avion ai două posibilități: să te plictisești sau să-ți fie frică”.

Orson Welles

❧ ❧ ❧ ❧ ❧

„În avion, timpul trece în zbor”.

Woody Allen

-REMEMBER DEVESELU-

15 iunie 1949 - prin desființarea Flotei 1 Vânătoare se înființează Regimentul 1 Aviație. Dislocare: Popești-Leordeni.

17-19 aprilie 1951 - regimentul se mută de pe aerodromul Popești-Leordeni

18 octombrie 1951 - lt. maj. Man Laurențiu preia comanda regimentului.

1 februarie 1952 - Regimentul 1 Aviație se transformă în Regimentul 226 Aviație Vânătoare.

martie 1952 - personalul care începuse cursurile Școlii „Tehnica nouă” este mutat în cadrul Diviziei 66 Aviație Vânătoare nou înființată.

20 mai 1952 - de pe aerodromul Deveselu, Caracal se execută primul zbor în simplă comandă cu avionul reactiv MIG-15.

1 ianuarie 1953 - Regimentul 226 Aviație Vânătoare se transformă în Regimentul 226 Aviație Vânătoare cu Reacție.

6 martie 1953 - cpt. Ghinea Ioan este numit comandant al regimentului.

Primăvara anului 1953 - este terminată pista betonată de decolare-aterizare a aerodromului Deveselu.

17 iulie 1953 - Regimentul 226 Aviație cu reacție se dislocă pe aerodromul Deveselu - Caracal.

august 1953 - Școala de trecere pe avionul MIG-15 se mută de pe aerodromul Siliștea-Gumești pe aerodromul Deveselu -Caracal.

28 august 1953 - prima decolare a unității de pe aerodromul Deveselu.

1954 - unitatea realizează 2266 ore de zbor. Pe S-102 (era practic tot un avion MIG-15, dar construit în licență de cehoslovaci) au zburat 34 piloți, 1632 ore, revenind 50 ore de pilot.

17 septembrie 1954 - lt.maj. Golescu Dumitru cu avionul S-102 nr. 394, pe timpul zborului de noapte ratează aterizarea la ordin și se angajează la mică înălțime. Pilotul mort, avionul distrus.

1955 - Sunt executate 2030 ore de zbor. Se execută defilare în formație de regiment în cinstea zilei de 23 august. Lt. Chelețeanu Aron, la 11.04.1955 și lt. maj. Neagoe Ștefan la 22.07.1955 își pierd viața datorită greșelilor de pilotaj.

1956 - fluctuații mari în personal. Comandantul unității, mr. Brișan Teofil predă comanda mr. Puia Ioan. Comandantul escadrilei I - Peter Arcadie predă comanda lt. maj. Bodiș Adalbert. Șeful de stat major lt.maj. Stănescu Mircea este înlocuit de lt.maj. Pruteanu Ion. Cpt. Motoroiu Nicolae este numit navigatorul unității. Lt. maj. Oțeleanu Neagu este numit ofițer desant-parașutare.

Lt. Blot Alia la 02.08.1956 pe timpul zborului de instrucție se înscrie involuntar în via plănându-și viața. Lt. Dinea Nicolae, pe timp de noapte, pe timp de execută un raid în teren cunoscut, din cauza defectării generatorului câmpului în condiții normale. Sunt executate 3006 ore de zbor, dintre care 2738 pe avionul MIG-15.

1957 - Comandantul de regiment mr. Pula Ioan este înlocuit de mr. Popescu Teodor (Dumnezeu). Locțiitorul pentru zbor mr. Nichituș Vasile este schimbat de cpt. Baba Ioan. Două subunități execută zboruri în formație de regiment. Comandantul Escadrilei I, cpt. Bodiș Adalbert și locțiitorul acestuia pentru zbor cpt. Croitoru Florian se deplasează în URSS și execută trecerea pe avionul MIG-19. Se execută în cursul anului 2437 ore de zbor.

01.01.1958 - cpt. Pescarovici recepționează la Socola-Iași un lot de 18 avioane MIG-19 P, dintre care 6 erau destinate Bulgariei. Escadrila I a regimentului 226 Aviație Vânătoare Reactivă Deveselu este dotată, prima din țară, cu avioane de vânătoare-interceptare supersonice.

8 martie 1958 - Col. Borzea Nicolae, instructor de zbor, de pe aerodromul Deveselu, cu avionul MIG-19 nr. 808 realizează viteza de 1,34 Mach, devenind primul român care depășește oficial viteza sunetului.

13 mai 1958 - Regimentul se reorganizează devenind regiment de aviație de vânătoare tip I.

23 februarie 1959 - Unitatea ia denumirea de Regimentul 91 Aviație Vânătoare.

04 iunie 1959 - Cpt. Zaboș Francisc cu avionul MIG-19P nr. 801 a decedat în catastrofă aeriană lângă com. Milcov, jud. Olt.

1960 - scese pe calea aerului zece avioane MIG-19PM. Escadrila I este dotată cu aceste avioane. Se înființează Grupul Tehnic. Sunt aduse primele rachete „aer-aer” dirijate prin fascicol de radiolocație.

3 august 1960 - Cpt. Iliescu Marius și lt.maj. Chitea Sotir se accidentează în zbor pe timpul antrenamentului în vederea parării de la 23 august. Mor la nord-est de com. Redea, jud. Olt.

8 septembrie 1960 - Comanda unității este încredințată maiorului Rădulescu Liviu.

13 septembrie 1960 - Pe timpul executării unui raid de noapte, la avionul MIG-19PM nr. 022 s-a blocat stabilizatorul, manșa nemailucrând în poziție. Cu aprobarea conducătorului de zbor pilotul Vasilescu Vasile s-a catapultat în condiții bune.

8 martie 1961 - La zborul de antrenament cu avionul MIG-15 motorului Cota Razu i se desprind paletetele de la turbină și moare în apropierea capătului de vest al pistei.

25 iulie 1961 - La avionul MIG-19PM nr. 021 pilotat de cpt. Adămiț Vasile s-a scos un motor. Cauza - o defecțiune în automatică motorului. Pilotul se salvează prin catapultare.

1967 - Se realizează 4831 ore de zbor. Escadrila I execută misiuni de luptă aeriană care manevrează în înălțime, viteză și

14 iulie 1967 - Din cauza unei defecțiuni la motorul avionului MIG-15 Vasilescu Vasile își pierde viața luând contact cu solul la apropierea com. Malala.

15 noiembrie 1967 - În zbor de verificare cu UTI MIG-15 nr. 2198 și 2119 și își pierd viața cpt. Indrie Mihai și cpt. Radu Nicolae, în apropierea de Gostavățu, Olt.

4 decembrie 1967 - Lt.col. Zăprian Ioan este numit comandant al

1968 - Sunt introduse în exploatare avioanele MIG-21 PFM. Apare o creștere de personal tehnic-maștri militari.

4 iunie 1968 - Pe timpul unei interceptări de noapte, mr. Brișcă se pierde viața cu avionul MIG-19 PM, nr. 016, percutând Munții Malala.

28 septembrie 1968 - Col. Mihăiță Vasile preia comanda

1967 - În cadrul subunităților de deservire apare „Grupa pliori

1968 - Se face o nouă organizare a „Serviciului Tehnic de Reparații” și a „Serviciului Tehnic de Aviație”. Avionul MIG-15 este înlocuit cu avionul MIG-21 F-13.

12 martie 1968 - Piloții Escadrilei III încep zborul pe avionul MIG-21

21-22 mai 1968 - Are loc aplicația cu trupe și inamic marcat „ZENIT”. S-au evidențiat piloți: mr. Botea Ilie, cpt. Cehan Virgil, mr. Bătinaș Ion, Călea Constantin, lt.col. Oprescu Nicolae.

16 iunie 1968 - Cu ocazia Zilei Aviației, regimentul participă la concursul organizat la București cu o patrulă de avioane MIG-21 PFM, câștigând la manșă pe: lt. col. Danciu Ilie, cpt. Solomon Virgil, cpt. Cehan Virgil și cpt. Mereu Constantin.

12 decembrie 1968 - Lt.col. Patru Gheorghe este numit comandant al regimentului.

1969 - Se execută 3205 ore de zbor.

3 aprilie 1969 - Pe timpul unui zbor de instrucție cu avionul MIG-21 nr. 24, mr. Mihai Ștefan se angajează în nori și își pierde viața în apropierea com. Călmățui, jud. Teleorman.

23 august 1969 - Regimentul participă cu 12 avioane la parada militară din municipiile Timișoara și Oradea. Conducătorul formației a fost lt. Ardelean Gheorghe.

10 aprilie 1970 - Antrenament de cooperare tactic cu D.1 A.A.T. din

*“Am fost mai mult decât
bucuroase să facem parte
din Comitetul de organizare
A’VIS ’60, manifestare
care a celebrat jubileul, cu
siguranță una din marile
reuniuni la nivel național,
care și-a propus să aureoleze
distinse vieți și caractere.*

Și a reușit!

*Am avut prilejul să-i vedem laolaltă la împlinirea a 60 de ani
de la înființarea aerodromului Deveselu. Majoritatea la
vremea senectuții. Aproape trei sute la număr, câți au
putut și câți mai sunt, răspândiți prin țară.*

Sunt greii aviației române.

*Ei au scris istoria cu efort, vise, muncă, risc, lacrimi,
satisfacție și dedicație. Pentru că aviația rămâne
un reper al rigurozității, măiestriei, perfecțiunii.*

Ei sunt istorie!”

